அறுகால் சிறுபறவை.

இங்ஙனம்

செல்வக்கேசவராய முதலியார்

மொழிபெயர்த்துந் திரட்டியுந் தொகுத்துக் கோத்த

அதிசய மஞ்சரி.

No 1.

சென்னை

பி. ர. வி. வெங்கடவராய நாயகருடைய

ஆர்யஜனோ அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892ளு பிப்ரவரி மீ

Registered Copyright

விலை 1 அணா

முகவுரை.

ஒரு தமிழச சிறுவாசள தஙகளுககு ஒழிநத வேளைாக
அவ பொழுது போககாகப படிககவேணடின அவாகளு
டைய பிராயததிறகும திறததிறகும ஏறற நூலகள தமி
ழில அவவளவாக இலலை இருபபவைகளிலும சில நூல
கள அபூதமான கறபனைகளாகவும, சில, சிறுவாசள கிர
கிககமுடியாத விரிவுடையவைகளாகவும, சில, சிருஙகார
வாணனைகளாகவும இருககினறன மறறவைகள அவாகள
வகுபபில கறகவேணடிய பாடஙகளாக இருககினறன
கறறுததீரவேணடிய பாடஙகளைப பொழுதுபோககாகப
படிபபவாகளுணடோ வேளைககுவேளை சாறுஞ சோறு
ாக உணணுஞ சிறுவாகளுககு ஒவவொருவேளையாகி
பம் பணடுபலகாரம வாஙகிக கொடுசகவேணடுமலலவா
வ நுமையான பணடு பலகாரஙகளை வாஙகிக கொடுபபதா
ய லஎனனைபபோனறவாகளுககு முடியாதே ஆகையால
தி யவாகளுடைய ஆவல தீருமபடி வெகு நயமான இநத
இரசமஞ்சரியை அவாகள கையில கொடுககிறேன

பிரமபூா,
தெளளியசிஙகுமுதலி தெருவு,
1892ளு ஜனுவரிமீ 25உ.

தி. செ.
(1892)

CONTENTS

	பககம
ட நாணவிருமபோம	1
கோணமைமறவேல	22
ததாவரசோனா திவிராகை .	25
ஜாராருராம ..	35
பாமா	39
மருததுவனும மதாசாரியும	47
ருகஷததில மோகஷம	48

அதிரசமஞ்சரி.

"மீ தூண்விரும்பேல்"

ஐரோபபாக கணடததிலே இததாலி தேசததிலே ஒரு மாகாணததிலே கணணியவான ஒருவனிருநதான அவன மனோவிருததி செயயவும தேகமுயறசி செயயவும சிறிதும விருபபம இலலாய நாளமுழுதும உணபதே ஓயாமணியமாயிருபபான "பகலமேல உணணவு பாலது எனனே? இனசுவைச சிறறுணடிகள எஙகுக கிடைபபன?" எனறு எபபோழுதும எணணிககொண டிருபபான நலல சாராயம இததாலியிலே கிடைப பது எளிதாயிருகக, அதில திருபதி கொளளாதவ னாய, பிராஞசு, இஸபானிய தேசஙகளின நாகாபாகங களினினறும விலையுயாநத சாராயவகைகளை வாஙகி அனுபபுமபடி அஙகஙகே காரியகாரரகளை வைததிருந தான மீன வகை ஒவவொனறையும வாஙகி அனுபபும படி கடறறுறைப பட்டினஙகளிலெலலாம மேற கூறிய வாறே ஆடகளை வைததிருநதான இஃதனறி, அருமை யானகுருவி கோழி மசச மாமிசாதிவாககஙகளில அவனுக கிஷடமானவைகளைத தருவிககுமபடி படடினததிலுளள வேடாவலைஞரனைவரோடும அவன ஏறபாடுசெயதிருநத னன தனககுவேணடிய பழஙகளபலகாரஙகடகு உததரவு கொடுததறகுமாததிரம ஒருவனைச சமபளததிறகு வைத திருநதான காலையில சிறறுணடி கொணடவுடனே அவன தன கிரநதமணடபததிறகுப (library) போவதுவழககம (அவன புததகததை விரிததுபபாாபபது மடடாயினும கிரநதமணடபமாததிரம ஒனறு வைததிருநதான) அப படிப போனபின, உடனே ஓா சாயவுநாறகாலியின மேல உடகாாநதுகொணடு பெரிய சுயமபாகியைத தனபா லனுபபுமபடி ஏவுவான உடனே பெரிய சுயமபாகி,

கையில ஒவவோா தடடை ஏநதிய இரணடு ஆடகளை அழைததுககொணடு வருவான ஒவவோா தடடிலும வடடிலகள பலவறறில பலவகைப பசசடிகளும பலகாரங களும இருககும பலகாரஙகளைப பசசடிகளில சிறிது சிறிது தோயததுககொணடு உணபான இனறியமை யாத இநத வேலை இபபடி நிறைவேறிய பினனா, இதனு லுணடாகும இளைபபு நீஙகுமபடி ஒரு கடடிலின மேல பொததெனறு வீழநது படுததுககொளவான பகல சாபபாடடு வேளைவரையில இபபடி இளைபபாறறிக கொளவான இனபந தருவதான அவவேளை வருதலும, அவனெதிரே படைககபபடும மசச மாமஸ பக்ஷி பலகா ராதி வகைகளையே விரிததுச சொலல இசையா தென றால், அவாவோடு அவறறை யெலலாம அவன வாரி அரை நதுகொளவதைச சொலலிமுடியுமோ? அதனுடன ஜீர ணசததிககாகப பலபல பசசடிவகைகளைத தினறு பல வகைச சாராயஙகளையும பருகுவான கடைசியாகச "சீரகந தினன இடமிருநதால இலையில மிகுநத பாதி வடையை விடடிருககமாடடேன" *எனறவனைபபோலச சிறிதும திருபதியிலலாமல இனனுஙகொளள இடமில லையே எனனும ஏககததுடன எழுநதிருபபான

இஙஙனமே நெடுநாளாகச செயதுவநதான இறு தியில, அபபடி இபபடி அசைய முடியாத அவவளவாக

* ஓரூரிலே செலவனொருவன ஒருநாள பாாபபாா பலரை யழைதது அமுதுசெயவிததானுக, அவாகளிலொருவன தனஇலையிலே படைககப பட்ட யாவும உணடும ஒருவடையிற பாதியை உடகொளள இயலாது எழுநது கைகால கழுவிககொணடு தக்ஷிணையுடனே தாமபூலம பெற றுச செலபவன வயிறுநிறைய உணட இளைபபினால வழிநடககலாற றாது ஒரு வீடடுத தெருததிணணையின மீது படுததுககொணடு புரணடு நெளிவதை அவவீடடுககாரன கணடு "ஐயோ! பாபம! இஙஙனம வருநதுகினறனிரே சிறிது சீரகந தருகிறேன அதனை உணடால சீக கிரம ஜீரணமாகும்" எனறு கூற, அதுகேடட விபபிரன "போ! போ! சீரகநதினன இடமிருநதால இலையில மிகுநத பாதிவடையை விடடி ருககமாடடேன" எனறனனும

ரன தேகம பாரிததுந தூலிததது வயிறு வணணான சாலபோலப பெருததுத தொபபைககணபதியாயினன முகமஏகமாய ஊதிபபோயிறறு அவனகாலகள சறகமப ஙகளைபபோலபபருததனவாயினவேனும அவைபிரமாண டமான அவனசரீரபாரததைத தாஙகலாறறுவாயின இஃதனறி, எநநேரமும அஜீரணததாலும கைககால குடைசசலாலும பிணிககபபடடவனாய, இறுதியில சில வாதரோகமுந தொடரபபெறறுன பினனா இவைகள எலலாம சிறிது இலகுவாயின அபபடி ஆயினபின முன போலவே பேரிரை கொளளவும பெருஙகுடி குடிக்கவுந தொடஙகினன இடையிடையே சறறுச சௌககியமா யிருநததேனும, அடிககடி மேறகூறியவாறு பிணிககப படடுக கடைசியில கைககாலகளை நீடடவும மடககவும இயலாது, பாரிசவாயவு அடைநதவனை ஒததவனாயினன இஙஙனமாக, அவவூரில, கஷடசாததியமான பலலாயி ரம பிணிகளை விநதைவிநதையாய இலகுவாககிப போ போநத விருததவைததியா ஒருவா இருநதனா அநத வைததியரிடததில இநதக கணணியவான கைககாடடி மருநதுணடு தனபிணியைத தீாததுககொளள உறுதி கொணடவனாய அவரை அழைதது ஆதனததிருததி ஐயா ! ஆயுளவேத பாஸகரரே ! என தேகநிலைமை இங ஙனமாயிறறு, கணடீரோ ? எனறு கூறினன என றவனை நோககி மருததுவா மெயதான, எனன செய ஃவன !

> "இழிவறிந துணபானகண இனபமபோ னிறகும
> கழிபே ரிரையானகண நோய" எனறும

> "தீயள வனறித தெரியான பெரிதுணணில
> நோயள வினறிப படும" எனறும்

சொலலி யிருபபதைக கேடடிலீரோ ? மடடு மித மிலலா அனனபானாதிகளாலே நீரோ நோயை வலிய

விலைககு வாஙகிக கொணடனிர போலும என று சொனனுா அதைககேடட அவன மடடுமிதமெனறு கூறறக, எனனைபபோல மிதமாயிருபபவன எவன உளன? பகலில ஒருகவளம இரவில ஒருகவளநதானே உணகின றேன, குடிததது வெறிகொளவது இனனதெனறு அறி யேனே என று சொலல, வைததியா அளவிறகதிகமாய உறஙகுகினறனிா போலும என்றுா எனறதனமேல அநதக கணணியவான ஐயா! உறககம எனறு சொல லீாகளா காலையில வீசுஙகாறறு எனனுடமபிறகு ஒததுக கொளவதிலலை ஆகையால, இரவு முபபதுநாழிகையும, படுககையும நானுமாக இருககிறேன இபபடியிருபபதே ஒழியக, கணணேடுகண மூடுவதிலலை மாாபு எரிவதும, கொடடாவி விடுவதும, வாயுப பொருமுவதுமாயிருக கினறேன அலலவெனறு சறறுக கணணைமூடினுல கிககுமுககலாடிப பயஙகரமான கனுககணடு விழிததுக கொளகினறேன, எனனசெயவேன என று சொனனுன

இதையெலலாங கேடட ஆயுளவேதியா ஐயை யோ! அது கெடடகுறி யாயிறறே ஆயினும, இததனை நாளாய இரவில நிததிரையிலலாமல அவதிபபடடும நீா இவவளவாவது இருபபது வெகு அதிசயமா யிருககின றது எனறுா பினபு அநதக கணணியவான நீா சொல வது சரிதான நாளதோறும இருமுறை மும்முறை சற றுசசறறு நிததிரைசெயய வழிதேடிக கொளகினறேன அதனுறறுன இவவளவாகிலும தளளிககொணடு வரு கிறேன என மொழிநதான அதனமேல பணடிதா ஐயா! நீா சரீரப பிரயாசை செயயச சிறிதும திட ணறறவா போலும எனன, நோயாளன ஐயையோ! நான சரியாயிருககுமபோது வாரததில இருமுறை மும முறை பணடியேறிககொணடு வெளியில போயவரத தவறினதிலலை உடமபு இஙஙனமாகவும சறறு அசை யவும ஆறறகிலலேன அதனுல உடமபு ஏடாகூடமாயப

போவதனமிக கைகாலகள அபபடியபபடியே அறறு
போவதுபோலப பொறுதது முடியாத நோய செயகின
றன, ஐயா' என நவினறன பினபு வைததிய
பணடிதா இநநோய கொடியதுதான ஆனாலும மூபு
கிபபோன தொனறுமிலலை, ஓருபாயம சொலலுகிறேன
கேளும மறறொனறுமிலலை ஊணும உறககமும சுருஙகு
மாயின சிறிதுநாளில இலகுவாகிவிடும; இவவளவுதான
நான நவிலவது பிறிதொனறு மிலது என்று
இதைக கேடட பிணியாளன ஐயோ' எனறு அலறி,
எனதேகக கூறின நுடபததை இனனபடி எனறறியி,
இனறேல இஙஙனம உரைபபீரோ, நீர சொலலுமாறு
செயதால கெடடேன காலையில படுககையை விடடெழு
கையில எனனுடல ஆவியறறறபோல அசதியாயிருக
கினறது குடலைப புரடடிககொணடு ஓககாளம வரு
வதுபோலிருககினறது தலைவலிததுக கிறுகிறெனறு
சுறறுகிறறபோலிருககினறது எழுநததும பலமெல
லாம தொஙகியிருபபதால உறைபபான ஏதோ ஒரு
ரூபபு முதலியது பருகினாலொழிய எனககுக காலை
பொழுது எபபடி கழியும ஆயிறறு, நீர மகா பணடிதா,
உமமைததான நமபியிருககிறேன மாததிரையோ இலே
கியமோ கஷாயமோ எது கொடுததாலும சாபபிடச சிதத
மாய இருககினறேன பததியம எனகிற பேசசே வேண
டாம இஷடமானபடி சாபபிடுக கொணடுதானிருப
பேன ஒனறையும நிறுததமாடடேன எனறன ஆயுள
வேதியா அவனை நோககி ஆஹா' நலல வேடிககை'
இததனை நாளாக மடடுமிதமினறி இஷடபபடி செயதது
மனறி இபபொழுது நோயைச சுமமா ஒரு மருநதினாலே
மாயததினாலே போ எனறால போயவிடுமா? சுமமா
கிடைககுமா சோறறுசலனபாதம? உஙகளுக கெனன
வைததியமா? பலலைக கடிததுககொணடு பததுநாளைககுப
பததியமாக இருநதாறறுனே நோய போகும உஙகள

மனமபோன போககாயப போனுல நோயைத தீாகக என்னுலாகாது ஒரு சிறிதும உமமை வஞசியேன உஙகள நோயககு மருநதேன மாயமேன?

"மருநதென வேணடாவாம யாககைககருநதிய
தறறதுபோறறியுணின"

உஙகளுடைய பிரயாசையாறருன நோய நீஙகவேணும, என்று வறபுறுததினா இதைககேடடுக கணணியவான இதென்ன இழவாய இருககினறது நலல காளைப பருவ காலததில இபபடிச சஞசலததில அகபபடடுக கொணடால எபபடி? ஐயா! வைததிய நாதரே! உமககு ஈவு இரககம பூததயை பசசாததாபம இலலையா? எனககு இலககுவாககும வழியை வேணட, இபபடிக கையை விரிதது விடடால நான என்னசெயவேன? என்று சொலலி மனம வருநதினன அதுகேடட பணடிதசிகாமணி மறுமொழி பகாகினறா - ஐயா! வேறென்ன சொலவேன இதைபபறறிச சொலலவேணடிவைததனையும சொலலிவிடடேன இனித தேவரீா திருவுளளம ஆனுலும நான உஙகளிடததில சொலலவேணடியதொனறுணடு பாடுயா(Padua)வில ஒரு வைததியசாஸதிரி இருககிறா அவரை நான நனருயஅறிவேன, அவா மகா பணடிதா, நிபுணா, சததிய சநதா கிலவாதம, பாரிசவாயு முதலிய கஷடசாததியமான ரோகஙகளெலலாம அவா முனனிலைக கணடாலும பறநதுபோம,

"நோயநாடி நோயமுத லநாடி அதுதணிககும
வாய நாடி வாயபபசசெயல"

"உறருனளவும பிணியளவும காலமும
கறருன கருதிச செயல"

என்னும தேவாவாககிறகு இலககியமாயிருபபவா அவரிடததில நோய தணிததுககொளளச சமமதியானுல

அவாககு நான ஒரு சிபாரசு கடிதம கொடுககிறேன ஏனெனருல அரசாககரசனுய இருநதாலும, அவா வீடடைவிடடு அசைவதிலலை யாவராயினும அவரிடம போய நோய தீாததுககொணடாலதான உணடு எனறா

இபபடியாக இவவிருவரும சொலலாடிய பினனா வைததியா செலவுபெறறுககொணடு போயவிடடாா பாடடியுயாவிலுளள வைததியாிடம செலவதாயின, வழிப பிரயாணததினுல உடமபு அலணடு போகுமே, எனன செயயலாம எனறு கணணியவான ஏககுறறிருநதான பிணியோ நாடகுநாள பலபபடடுககொணடே வநதது ஆனுலும பாடடியுயா வைததியனை மறநதவனலலன இறுதியாக அவாிடம போவதே தகுதி எனறு நினைததுப புறப படடுப போகுமபடி உறுதி செயதுகொணடவனுய ஒரு பலலககு நிரமாணிததுக கொணடான அதுவும இஷட மானபடி படுததுககொளளவும சாபபிடவும இடநதரத தககதாயிருநதது அவவைததியா வீடு ஒருநாள பிரயா ணததாயிருநதும,இளைபபுமேலிடாதபடி அதனை நானகு நாள பிரயாணமாககிக கொணடான நலல உணடிககு வேணடுமவைகளையெலலாம ஒரு பணடியில ஏறறிச சித தபபடுததிககொணடான வழியில ஒருகுறைவுமநேராத படி இரணடுபரிசசாரகாகளையுமகூடவே கூடடிககொணடு போனுன பிரயாணமுடிநது, அதிக அலுபபுடன பாட டியுயாவின அருகில போயச சோநது, இராமோசினி எனனும ஆயுளவேதியா பெருமான வீடு எஙகே எஙகே? எனறு கேடடுககொணடே அவாவீடடிறகுப போனுன ஐநதாறு ஆடகளாக அவனைப பலலககினினறும இறக கிக கொணடுபோயச சுததமான ஓா அறையில உடகார வைததனா பககவில இடம அகனறதோா கூடததில, இருபதுமுபபதுபோா அமுதுசெயதுகொணடிருநததைக கணடான அநத மகா வைததியபணடிதரும அவாக

ளிடையேயிருநது அவாகளை வயிறுா உணடிசெயயும படி கிடடரு செயதுகொணடிருநதனா அவா தமது வலபபககமாய ஞகம வெளுததிருநத ஒருவனை நோககி, அபபா! வறுதது வைததிருககும மாமிசததில இனனும சிறிது உடகொணடாலொழிய உன பிணி தீராது என னும, மறறொருவனைப பாாதது அபபா! இநத வடடிலில வாாதது வைததிருககும போாடடைக (ஒருவிதமதுபா னம) குடிததுவிடு அது இபபோதுதான சீமையிலிருநது வநதது நரமபைபபறறிய ஜுவரஙகளுககு இது கைகணட ஔஷதம எனறும, பினபு ஓா பேதைப பெணணைப பாாதது உன மகனுககு அநதக கணடமாலை நிவாததியாக வேணடின, அநதக கறியமுதைை அபபடித துறுககாதே பிரமாயக கொடு எனறும, சொலலிககொணடு உபசரித திருநதனா பினபு வேறெருவனை நோககி ஐயா, உன காலிலுளள விரணம எபபடி யிருககினறது ? எனறு கேடக, அவன் சுவாமி! உமமை வநதடுதத பிறகு, முனி னிலும எவவளவோ இலகுவா யிருககினறது எனறு சொனனன அதனமேல வைததியா சரிதான, உன நோய இனனும ஒரு பகூததிறகுள பரிஷகாரமாயப போயவிடும ஆனுல நீ கிராகூ சாராயததை மாததிரம சரியாயக குடிததுககொணடு வரவேணடும எனறா

இதையெலலாம மனககளிபபுடன கேடடுககொண டிருநத கணணியவான அபபா! அநதமடடில கடவுள கடாகூததால நலல வைததியா கிடைததாா அநத மடடி வைததியன வெநநீருஞ சோறுமாயப பததியம வைததுப படடினிபோடடப பாாததானே இவா அபபடிக கெலலாம செயயமாடடாா நலல புணணியவான அநதமடடும, அநதப பாவி கையிலிருநது தபபிததுக கொணடது நான செயத புணணிய பூஜாபலமாககும" எனறு எணணிககொணடிருநதான.

கடைசியாக வைததியா பிணியாளரை யெலலாம போகும்படி கடடளையிடடனா அவாகளும அவரை வாழ தகி வநதனை வழிபாடுகள செயதுபோயினா பினனா, அநதப பணடிதா கணணியவான அருகில வநது முக மலாசசியோடு மரியாதைசெயதனா அநதக கணணிய வான உடனே தான கொணடுவநத சிபாாசு கடிததததை அவாகையில கொடுததனன அதையெலலாம படிக துப பாாததுககொணடு மருததுவா சொலலுகினறுா - ஐயா' பணடித சிரோமணியாகிய என நணபா அனுப பிய கடிதததால தஙகளுடைய நோயின விவரததை யெலலாம நனறுய அறியலானேன நோய எனனமோ கஷடசாதநிய மானதுதான, ஆயினும பரிஷகாரமாய இலகுவாகிவிடும, அதைபபறறி அஞசவேணடிய திலலை, எனனிடததில நோய தீாததுககொளள விருபபமாளுல சொலலுஙகள, இதறகு ஆயுளவேததததிற கூறியுளள மாமஙகளையெலலாம பிரயோகிததுப பாாபபேன, ஆளுல உஙகளோடு ஒரு நிபநதனை செயதுகொளள வேணடியது அவசியமாயிருககினறது உஙகளுடைய ஆடகளையெல லாம அனுபபிவிடவேணடும, குறைநதது ஒருமாத கால மாவது நான சொலவதுபோல நடததலவேணடும, இபபடிசசெயய மனமாளுல பாருஙகள, இலலாவி டின இநதிரனைய இருபபினும எனககு அவசிய மிலலை எனறுா இதைககேடடு அநதக கணணியவான ஐயா' மருததுவநிபுணரே' நானும பறபலவைததிய ரைப பாாததிருககினறேன அவாகளி லெவரும என ககுச சரிபபடவிலலை, உமமைத தவிர வேறெருரு வைததியன இபபடிச சொனனுல அபபடிச செயய நான சமமதிககவேமாடடேன ஆனுலும தேவரீா கூறுமாறு நடககச சிததமாயக காததுககொணடிருககி றேன எனறுசொனனுன அதனமேல வைததியா உஙகளி ஷடமபோலசெயயலாம ஐயா' இஷடமாளுல எனனிடத

தில வைததியம செயதுகொளளப போகிறீா, இலலாவிடி ிலலை நான எனன அடிககப போகிறேனு ? பலாத காரமு செயயப போகிறேனு ? இலலை நான ஏதோ கொஞசம இலாபம கிடைபபதாய இருககினறதே, அதை விடடுவிடுவானேன ? "வநத காசுககு வடடமி லலை" எனறு நினைககும அறபன அலலேன ஒருநோய இலகுவாகும எனறு எனககு மனப பூாவமாயத தோனறினுலொழிய அதில தலையிடடுககொளளேன ஆயுள வேதததின அருமைபெருமையை ஆழமபாழு மாகததுவேனலலேன ஆகிலும இபபடிபபடட அஸாததி யமான வியாதியுடையவன எனனுலானதைப பரிசோ திததுப பாாககுமாறு, நான சொலவதுபோல நடககா விடடால, நானெனனசெயவேன, அநத நோய தீருமெ னறு எபபடி உறுதியாயச சொலவேன? எனறு சொலல அதைசகேட்ட கணணியவான மெயதான, உஙகள சொல லைககேடடு, நிஷகளஙகமானவா நீா எனறு நான கணடு கொணடேன உஙகள நடததைகளையெலலாம பாாகக எனககு அதிக திருபதியாயிறறு உஙகளிடததில நம பிககை வைததுவிடடேன இனி நீஙகள சொலலுமாறு செயயத தடையொனறு மிலலை எனறு கூறினுன

பினபு தன ஆடகளை அழைததது நீவிா எலலாம வீடடிறகுபபோய ஒருமாதம ஆனபின வாருஙகள எனறு கடடளையிடடான அவாகள போயவிடடபின வைததியா அவனைநோககி ஐயா' பிரயாணம எபபடி யிருநதது ? எனறு வினவ, எனகோரிககைககு மேலா கவே நடநதது, ஆனுல எனககு அதிக பசியெடுககின் றது. ஆகையால இராததிரிச சாபபாடு சீககிரமாய நடததுமபடி தயவுசெயயவேணடும என மறுமொழி பகாநதான வைததியா ஆஹா, அபபடியே ஆகடடும எனறுடையெனன' இராததிரி எடடுமணிககு எலலாம சிதத

... சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

மாக இருககும இதன மததியில நான மறறப பிணியாள
ரைப போயப பாாககச செலவுகொடுததல வேணடும
எனறு விடைபெறறுககொணடு போயவிடடாா

அபபடி அவா போனபினபு அநதக கணணியவான
இராததிரித தான உணணபபோகும விருநதைபபறறி
எணணியெணணி உளளம பொஙகிப பூரிததுககொணடி
ருநதான இநதமகாநுபாவாஎளியவாகளையே இவவளவு
பரிவாகப பாாககினறனரோ இனி நமமைபபறறிககேடபா
னேன இநதஊரில நலல மசசமாமிச வகைகள கிடைககு
மெனறு எனககு முனனமே கேளவி இவரிடததில
சமையறகாரனும அதிக சமாததனுயிருபபான இதற
குச சநதேகமிலலை நமமுடைய ஆடகள போயவிட
டாலும எனன ஒனறும குறைவிலலை எனறு தன
னுள தானுக எணணிககொணடான

இபபடியெலலாம எணணிககொணடே சிறிது
நேரமபோககினுன கடைசியாகப பசிமேலிடடு வயிற
றைககிளள ஆரமபிததது இதறகுமுனனோமாக எபபோதும
பசியோடிருநதவனலல, அவனாலும பொறுததுமுடிய
விலலை, எனன செயவான, பாபம! அவவீடடில குறறே
வல செயவான ஒருவனை அழைதது அபபா! இனனும
சாபபாடடுவேளை யாகவிலலை பசியோ பொறுததுமுடி
கிறதாயிலலை ஏதாகிலும பககுவமான சிறறுணடி
சிறிது கொணடுவருவையா? எனறுன அதறகு அவ
வாள, ஐயா! தாஙகள வேணடுவதுபோல செயயத
தடை யொனறுமிலலை வெகு சநதோஷநதான அது
எனனால ஆகாததுமலல எஙகள எஜமானா அதி நறகுண
நறசெயகை உடையவரானாலும, வீடடிலிருநது வைததி
யம பாாததுககொளளும நோயாளரை அதிக கருத
தாயப பாாபபவரானபடியினாலே, தனனெதிரிலலலா
மல, மறற வேளையில அவாகள எதையும உணணுமபடி

விடுவதில்லை ஐயா! ஆனாலு மென்ன, சற்றுப் பொறுங்கள் இன்னு மிரண்டு மணி நேரத்தில் சாப்பாடு தயாராகிவிடும் அப்பொழுது தாங்கள் எப்படி வேண்டுமென்றாலும் அப்படியே நடக்கும் என்று கூறினன்

இப்படியாகப் பாபம்! அந்தப் பெரிய மனிதன் இன்னும் இரண்டு மணிநேரம் அன்னம் ஆகார மில்லாமல் கழிக்க வேண்டியதாயிற்று, விதியில்லை இப்படிப் பட்ட உபவாசம் இரண்டு வருஷ காலமாக ஒரு போது மிருந்தவனல்ல பொழுது போகவில்லையே என்று வெகுவாய் வெறுத்துக்கொண்டான் அடிக்கடி மணி யென்ன வென்று கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான்

இறுதியில், வைத்தியர் அந்த வேளைக்குச் சரியாக வந்து, கண்ணியவானுக்கு அமுது படைக்கும்படி கட்டளை யிட்டனர் ஐந்தாறு தட்டுகள் மூடினது மூடின படியே கொண்டுவரப்பட்டன இத்தனை நேரம் பட்டினி கிடந்தவனாயிற்றே, சாப்பாடு வெகு திவ்வியமாய் இருக்கும் என்று உள்ளே பொங்கிக்கொண்டிருந்தான் அமுது செய்ய உட்காருகையில், விருந்தினனை நோக்கி மகா பண்டிதராகிய இராமமோசினியார் ஐயா! உண்டி கொள்வதற்குமுன் ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், இது மகா கொடிய வியாதி ஆனபடியினாலே நீர் உட்கொள்ளும் அன்ன பானாதிகளினாலே, உமமுடைய வியாதியைக் கேட்கும்படியான சில ஔஷதிசாரங்களை உணவில் ஏற்றியிருக்கின்றேன் அவற்றின்சுவை உமமுடைய நாவிற்குத் தட்டுப்படா என்றாலும் அதிவேகமானவை நோயைச் சந்தேகமின்றியே கண்டிக்கத்தக்கவை ஆதலால், பிதமாய் உண்ணும்படி வேண்டுகிறேன் என்று வற்புறுத்தினார்

இங்ஙனமாகச் சொல்லிமுடிந்ததும் அமுதுபடைத்துக் காய்கறி பரிமாறும்படி சுயம்பாகியை ஏவினார். எல

லாம் வெளுத்துப்போயிற்று, அவன் எண்ணமெல்லாம் பாழாயிற்று, அங்கே வேறொன்றுமில்லை, இரண்டோர் ரவித்தமுட்டை, ஒருவகைப் பொரிக்கறி, ஒருவறையல், சிறிது வற்றல், மிளகுநீர் ஆகிய இம்மட்டுந்தான்

இதையெல்லாம் பார்த்து, பெரியமனிதன் "ஸ்வாமி! உனக்கே அற்புதம்" என்று வெறுப்புக்கொண்டு, சிறிதும் பொறுக்கலாற்றாது ஐயா! வைத்தியரே! ஒருக ஒழுச வெருக்கிட்டாய்ப் பேசினீரே! இவ்வளவுதானா நீர் எனக்காக ஆயத்தம் பண்ணிவிட்ட விருந்து? என்னவோ என்று மலைத்திருந்தேனே நான் என்ன! என் அந்தஸ்தென்ன! இப்படிப்பட்ட சாப்பாடா நான் சாப்பிடுகிறது? சுத்த பஞ்சைக்கூட உண்ணானே நான் வருகையில் கண்ட ஏழைப்பிணியாளரே சற்று ஏற்றமுடையவர்போல் இருக்கிறது அவர்கள்கூட மனம் ஒப்பார்களே என்றுரைத்தான் இதைச் செவியுற்று வைத்தியர் ஐயா! அவசரப்படவேண்டாம், எனக்கென்ன உங்கள் விஷயத்தில் கொடுமையா? உங்களை இப்படி நடத்துகிறவனா? என்ன செய்வேன் உங்களுடைய நோய் அப்படிப்பட்டது! நீங்கள் எப்படியாவது க்ஷேமப்பட வேண்டுமென்பது தானே என்னுடைய கோரிக்கை தாங்கள் வழிப்பிரயாணத்தால் அலைச்சல்பட்டிருப்பதால் தங்கள் உதிரம் கொதிப்படைந்திருக்கின்றது, இப்பொழுது கண்டதையுண்டால் ஜ்வரம், ஜலதோஷம் ஏதாகிலும் வந்து விடுமே, என்ன செய்யலாம் ஆறு நாளைக்குள் தேகம் அனல் தணிந்து போகும், பிறகு உங்களுடைய அந்தஸ்தின்படியே உண்ணலாம் என்று இதைக் கேட்ட பெரிய மனிதன் சற்று ஆறுதல் அடைந்து, வேறு விதியின்றி மறுநாள் இராத்திரி வரையில் பொறுமையுடன் காத்திருக்கத் தீர்மானித்தான் அப்புறம் அதில் சிறிதுசிறிது உண்டான். சாப்பாடு

ஸவலபமாயிருநதும, தான எணணியதறகு மேலாகவே இளைபபும ஆயாசமும தீாநது இனபமடைநதான பா ஙாததிறகு எதிரே வெநநீரலலாது வேறொனறுங காணு ஞகி ஒரு பணியாளனை நோககிச சிறிது திராகைஷசாரா யம கொணருமபடி வேணடினன இதைக கேடடிருநத வைததியா பெரிய மனிதனைப பாாதது நீஙகள கேடப தைத தடுகக எனககுச சிறிதும மனமிலலை எனறாலும எனன செயவேன இபபொழுது சாராயம உஙகளுககு விஷததிறகுச சமானமாகும, அது உயிருககே உலை வைததுவிடும ஆகையால, இனறைககு மாததிரம சறறுப பொறுததுக கொளளுஙகள, இநத வெநநீரைப பலலைக கடிததுககொணடு பருகிவிடுஙகள எனறு விநயமாயப பேசினா பினனும வைததியா சொலலுமாறு கேடக வேணடியதாயிருககவே, பலவாறு முகததைச சுளிததுக கொணடு அநத வெநநீரைககுடிததுத தொலைததான இபபடியாக அமுதுசெயததாயின பினனா இராமோகினி எனனும பணடிதா பெரிய மனிதனோடு அவனுககுப புததி புகடடுமபடியான சில விஷயஙகளை வேடிக கையாகப பேசிககொணடிருநதாா இபபடி ஒரு மணி நேரங கழிநத பிறகு அநத நோயாளனைப படுததுககொ ளளுமபடி திடடஞ செயது போயவிடடாா பிரயாண ததினால இளைபபுறறுப பசிதீர உணட அவனுககு அயா வினால நலல தூககம கணணை மூடிககொணடு போகவே படுததுக கொளளுமபடி சொனனது அவனுககு அதிக ஆநநதமாயவிடடது வைததியா உததரவினமேல குற றேவல செயவானொருவன பெரியமனிதனைப பளளி யறைககு அழைததுப போக வநதான அபபடியே, அணடையிலுளள தோா அறைககு அழைததுககொணடு போக, கணணியவான அவவறையைச சுறறி வளைத துப பாாததான கடடிலா, நாறகாலியா, திணடா, திமாசா ஒனறு மினறி, தரையோடு தரையாய விரிககப

படடிருநத பாயொனறுமே இருககக கணடான இதன மேல எபபடி உறஙகுவ தெனறு அவனுககு வயிறு பககெனறு பறறிககொணடது கோபாவேசததுடனே குறறேவலோனைப பாாதது, துஷடபபைதலே ' நாய கூட இருககச சரியாத இநத இடததில படுததுககொள ளுமபடி சொலல உன எஜமான துணியாா, சீசீ ' வே றேரறையைக காடடு எனறு எரிநது விழுநதான அதலை மேல அவவாள அதிக பணிவுடன ஐயா ' இவவறை உஙகளுககுச சரிபபட விலலை வாஸதவமாய எனககு வெகு வருததமாயிருககினறது ஆனாலும என எஜமா னன சொலலைத தடடி நடநதவனலலேன உறுதியாய நமபுஙகள உஙகள விஷயததில எவவளவோ மரியாதை யோடு இருககவேணடியவனதான, ஆனாலும உஙகள நோய தீாநது சுகபபடுமபடி என தலைவா எஙஙனம சட டளை யிடுகினறனரோ அஙஙனமே நான செயதல வேண டும அனறே அவா கடடளையை மீறியும நடபபே னே' எனறு சொலலிககோணடே அறைககு வெளி யே போய, உளளே பெரிய மனிதனை எணணமிடடு ஏஙகுமபடி விடடு, வெளியே தாளிடடுக கொணடு போய விடடான பிறகு பெரிய மனிதன சிறிது போது மனவமைதியிலலையப பினனா வேறுவழியிலலை யெனறு கணடு அஙகி முதலியவறறை அவிழததது வைததுவிடடு பாழாயப போன படுககையின மேல படுததுக கொண டான வைததியன இபபடி யலலவோசெயதான கண டாய எஙஙனம அவனை வஞசந தீாததுக கொளவது எனறு எணணிக கொணடே கணவளாநதுவிடடான.

மெயமமறதியான தூககம மேலிடடமையால பெரியமனிதன இராததிரி படுததததையும காலைப பொ ழுது புலாநததையுநதானறியான. பொழுது விடிநததும வைத்தியா உளளேவநது அதிக மரியாதை வணககத

நுடன் உடம்பு என்னமாயிருக்கிறது' என்று கேட்டார். பெரிய மனிதன் இராத்திரி படுத்துக்கொள்ளும்போது அதிகளிச்சல் கொண்டவனாக இருந்தும் மெய்ம்மறந்து உறங்கினதினாலும் வைத்தியர் பேசும் சாந்தமான குரலினாலும் சற்றுக் கோபம் தணிந்து நிதானமாகவே மறுமொழி கூறினான். ஆனாலும் உபசாரம் மாத்திரம் போதாதென்று வெறுத்துக்கொண்டான்.

அதன்மேல் வைத்தியர் ஐயா! நான் நடத்தும் மாறு நடக்க முன்னமே ஏற்பாடுசெய்து கொண்டிருக்கிறீரன்றோ? உன் கருத்தெல்லாம் கூடித்தாங்கள் எப்படியாகிலும் சுகப்படவேண்டுமென்பது தானே நான் இப்படியெல்லாம் நடத்துவதற்குக் காரணங்கள் இன்னின்னவென ஒவ்வொன்றும் உமக்குத் தோன்றாது இவைகட்கெல்லாம் அதிருட்டமான சாஸ்திரப்பிரமாணங்களும் அநுபோகமும் ஆதாரமாயிருக்கின்றன ஆனாலும் இதுவிஷயத்தில் ஒரு சங்கதி உங்களுக்கு நான் சொல்லவேணும், அதென்னவெனின் படுக்கும் பாயகளைக்கூட வைத்தியத்திற்கு அடுத்தவைகளாகும் வித்தையைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன் இது மெய்தான் என்று ஒப்புக்கொள்வீர் எங்ஙனமெனின், இராத்திரி தாங்கள் மெய்ம்மறந்து உறங்கியதே அதற்குச் சான்று இந்த வித்தையைப் பஞ்சுமெத்தையிலும் பட்டிலும் ஏற்ற முடியாது ஆனபடியினாலேதான், எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லாவிட்டாலும் தங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சொல்ப உபசரணை நடந்தது நல்லது, பொழுதாயிற்று, தயவுசெய்து எழுந்திருக்கலாம் என்று சொல்லி, இராமமோகினி வேலையாட்களை அழைத்தனர் இதற்குள் பெரியமனிதன் எழுந்து உடைகளைச் சரியாக உடுத்திக்கொண்டான் காலையில் பலகாரமாவது திருப்தியாகப் பண்ணலாம் என்று நினைத்திருந்தான். ஆனாலும்

ஒரு அபபமும சிறிது கோதுமைககஞசியும தவிர வேறொனறும கிடடவிலலை வைததியா சாஸதிர பிரமாணஙகளைச சாஙகோபாஙகமாய எடுததுசசொலலி நோயாளிககுத திருபதிவரபபணணினா

சிறுபொழுது கொணட சிறிது நேரததிறகெலலாம பெரியமனிதனைப பாாதது வைததியா ஐயா! வாரும இனி உஙகளுககுக கைகாலகள இலகுவாயிருககுமபடி சிறிதசைச செயயவேணடும என்று சொலலி, அவனை ஒரிருககையில கொணடுபோய எழுநது நிலலுமபா என்று சொனனா! அபபபபா! அது முடியாது முனனாலு வருஷமாய எழுநது நிறபதை இனனெனன அறியேன என்று பெரியமனிதன சொனனான பினபு வைததியா அபபடியானால அகததில கஞசிககணடானமோ வைததுககொணடு சுவரினமேல சாாநது சொளவாகள என்று பெரியமனிதன அபபடியே செயததான வைததியா இடைவெளியே போய கததையைப பூடடிக கொணடாா இபபடியிருககக கொஞச நேரததிற கெலலாம, அவன பாபம! இருபபுத தகடுகளிலலாத தெனறு முனனே கணடறியாத தரையானது, பொறுகக முடியாத அளவாகச சுடுவதாயத தோனறிறறு, அவன வைததியரையும அவா ஆடகளையும கூவிககூவி யழைததுப பாாததான எவரும கிடடப போனவாகளலல பினபு உரததுக கூவவும பயமுறுததவும பாாததான ஒனறுஙகாரியமிலலை ஒலமிடடுப புலமபினான ஆவென யிடடான வாககிடடான வருநதி வேணடிககொண டான ஆனாலும ஒருவனகூட அவனுககுக கைலாகு காணுங கொடுககவரவிலலை கணநதோறும சூடுமாத திரம அதிகரிததுககொணடே வநதது ஐயோ பாபம! எனனசெயவான! வேறு விதியினறி ஒரு காலினமேல பலததைததாககி மறறொரு காலைத தூககிககொணடான

அவ்வளவு சீக்கிரமாயக் காலைத் தூக்க முடியாதென்று நினைத்திருந்த அவனுக்கு அப்படித் தூக்கியது அதிசயமாகவே தோன்றிற்று மறுகாலை மாற்றிக்கொண்டான் இப்படியாக அவன் தான் வேண்டாமலே கால மாறிக் குதித்துக் கூத்தாடவே, ஒவ்வோரெலும்பும் நரம்பும் அசைவுற்று வேசாறி வியர்வைவிட்டான் இப்படி அவன் உடலில் வியர்வைக்கிந்து எத்தனையோ வருடகாலம் ஆகியிருக்கும்

வைத்தியர் இவ்வளவில் திருப்தியடைந்து இளைப்பாறும்பொருட்டு உள்ளே ஒரு சாயவுநாற்காலியைப் பாறுப்பாரா ருடுண்டதனை முன்போலப் படுத்தப் மயமாக குளிரச் செய்தார பின்பு பெரியமனிதனும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டான் அப்போது தான் அப்பிணியாளனுக்கு, இளைப்பாறுதலால் உண்டாகும் பயனும் சுகமும் தோன்றின இதைத் தேக உழைப்பால் பெறுமனல்லவா அதிலைாவிடின் இளைப்பாறுதலால் இன்பந் தோன்றுவதில்லையே

பகல் சாப்பாட்டு வேளைக்கு வைத்தியர் அவனெதிரில் வந்து அவனைத் தமமிஷ்டப்படி வருத்தியதற்காக மன்னிக்கும்படி பலவிதமாய வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொண்டார ஆனாலும அவனுக்கு முகம கொஞ்சம கோணலாயத்தானிருந்தது பின்பு அவனெதிரில அமுது படைக்கப்பட்டு கோழிக்கறிவறையல முதலிய வற்றின வாசனை கமகம வென்று வரவே அவன கோபம சற்றுக் தணிந்து சிறிது முகமலாச்சியும உண்டாயிற்று "நிழலருமை வெயிலிலே சென்றறிக" என்பது போலத் தேக முயற்சியாலும், இரண்டொரு நாளாய வாயைக் கட்டிவைத்ததமையாலும, அவனுக்குச் சாப்பாட்டில முன்னெப்போழுதும தோன்றுத சுவை இப்பொழுது தட்டிற்று. வைத்தியரும தண்ணீரோடு சிறிது

சாராயம கலந்து குடிக்கும்படி அநுமதி கொடுத்தார இந்த நிர்ப்பந்தமெல்லாம இவனுக்கு ஒன்றும சரிப்படவில்லை அந்த ஒரு மாதமும ஒரு வருஷகாலம போலக் கழிந்தது அந்த மாதம அப்படிக் கழிந்துதொலைந்தும அவனுடைய ஆட்கள முன்னாகத் தாம உத்தரவு பெற்றிருந்தபடி வந்து இனிச செய்யவேண்டியது என்ன என்றார்கள அவர்கள வந்ததும வராததுமா யிருக்கையிலேயே, அவன "நல்லவனுக்கடையாளம சொல்லாமல போய்விடுதல்" என்பது போல, வைத்தியரா அல்லது அவர வீட்டவரா எவரிடத்திலும செலவு பெறாமல கொள்ளாமலே சட்டபட்டென்று வண்டியேறிக் கொண்டு ஓட்டமபிடித்தான இப்படிக்கெல்லாம பலாத்காரமாயக் தேக உழைப்பை வாங்கி, வாயை வயிற்றைக் கட்டி வெறுப்புறும்படியாகப் பலவிதத்திலும் ஹிம்சைபடுத்தினது என்னென்று சாவதானமாய யோசித்துப் பார்க்கையில, ஈதெல்லாம முன்னைய வைத்தியர் செய்த தந்திர உபாயமென்று தெளிந்து, அவரை அதற்காகச் சாடும்படி கோபாவேசத்தோடு அவர வீட்டிற்கு நேராய வண்டியை விட்டுக்கொண்டுபோய நிறுத்தினான

வண்டியை விட்டிறங்கி உள்ளே போனான அந்த வேளை வைத்தியரும வீட்டிலிருந்தார தொப்பையுந் தொங்கியுமாய செக்குப்போலக் கொழுத்துப் பருத்திருந்த அந்தப் பெரியமனிதன நிறமாறி உருமாறி, இளைத்துப் பாதியாய, கக்ஷத்தண்டங்களுமின்றி வரவே, அவனைப் பார்த்துச சிறிது நாளாயிருந்தும, வைத்தியருக்கு அவனுடைய அடையாளம தெரியவேயில்லை அவன கோபாவேசத்தில பிதற்றவேண்டினவற்றையெல்லாம பிதற்றியாயினபின்பு வைத்தியர அவனை இன்னானென்ன நிதானித்துக்கொண்டு அவனைச சாந்தமாயப் பார்த்து ஐயா ! ஸ்ரீஇராமமோசினி பண்டிதசிரோன்மணியாரிடம

போய் வைத்தியம் செய்துகொள்ளும்படி நான் பரா சாரம் பண்ணினதுண்டா? என்னையேன் இப்படி வாய்க்கு வந்தபடிக்கெல்லாம் பேசுகின்றீர்? என்றான்.

பெரியமனிதன், மெய்தான், ஐயா! அவர் மஹா நிபுணர் சத்தியசந்தர் அப்படி யிப்படி யென்று அவரைச் சும்மா புகழ்ந்துகொண்டீரே என்றான்.

வைத்தியர் நான் சொன்னதில் பிசகென்ன? உங்களை என்னவாகிலும் மோசம் பண்ணினாரா? அவரிடத்தில் வைத்தியம் செய்துகொண்டதில் ஒன்றும் குணமில்லாமல் போயிற்றோ? என்றார்.

அதன்மேல் பெரியமனிதன்— அப்படி யொன்றும் சொல்லமாட்டேன் வாஸ்தவமாய் முன்னிலும் எவ்வளவோ மேலாயிருக்கின்றது சாப்பாடு நன்றாய் ஜீரணமாகின்றது முன்னிலும் நன்றாய்த் தூக்கம் பிடிக்கின்றது பசி நன்றாக எடுக்கின்றது இப்பொழுது நன்றாய் நடக்கவும் வல்லேன் என்றான்.

பிறகு வைத்தியர் இவ்வளவு அநுகூலமா யெல்லாம் செய்த அவரைத்தானோ இப்படி நொந்து கொள்ளுகின்றீர்? நீங்கள் பிழைப்பீரென்று உங்களுக்கே தோன்றாத நிலைமையில் இருந்ததை மறந்துவிட்டீரோ? அந்தமட்டில் போன பிராணனைக் கொடுத்தாரே! இன்னுமென்ன? என்று சொன்னார். இதையெல்லாம் முன் பின் யோசித்துப் பார்த்தாக அந்தப் பெரியமனிதன் மனங்கலங்கி நின்றான். வைத்தியர் அடியில் வரும் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார் —

நீர் நொந்துகொள்ள வேண்டியதெல்லாங்கூடி என்னவென்றால், உம்மை அறியாமலே நீர் மோசம் போனீரோ, அதுதான் எப்படியென்றால், தந்திரமாய் உமக்குத் தேகசுகமேற்பட்டது நீர் இராமோசினியா

ரிடம் சென்றதும், சம்பிரமமாயச் சாப்பிட்டுக்கொண்
டிருந்த சில ஏழைகளைக் கண்டீரல்லவா அப்பண்டிதர்
தம்மைச் சூழ்ந்திருப்பவர்களுக்குத் தாயகமாயிருப்பவர்,
ஏழைகளில் பெரும்பாலார் நோயிலடிபட்டுத்தங்கள் கார
ணம் அன்னபானாதி சௌக்கியக்குறைவுபட்டாலல்லவா
என்றே நினைத்திருந்தவர் ஆகையால் பெருங்கருணை
யோடு, அவர்களை நல்ல அன்னபானீயங்களாலே உபசரி
க்கின்றார் செல்வர்களோ என்றால் மட்டுமிதமில்லாமல்
உண்டதைக் கண்டபடி உண்டு முழுச் சோம்பர்களாய்
நோயை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்பவரானபடியினாலே
அவர்களை வேறுவழியாய் நடத்துகின்றார் அவர்களை
வாயைக் கட்டிச் சரீரப்பிரயாசை செய்து வெறுப்புறும்
படி வருத்துகின்றார் இப்படிச் செய்யாவிடில் வேறு
கதியில்லையென்றல்லவோ அப்படிச் செய்வது அவர்க
ளென்ன செல்வர்கள் விஷயத்தில் வஞ்சனையா? ஐயா!
உங்களைக் குழந்தைபோல எண்ணித் தன்னிஷ்டப்படி
செய்திருப்பார், ஆனாலும் உங்களுடைய சொந்த நன்
மைக்காகத்தானே அப்படிச் செய்தார் உங்களுக்கு
நல்ல சாப்பாடும் கிடைத்திராது நல்ல பானமும் கிடை
த்திராது நல்ல படுக்கையும் போடுவித்திரார் உங்க
ளுடைய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் நல்ல வழியில்
திருப்பி, உடம்பில் உறங்கிச் சோம்பியிருந்த வலிமைக
ளைப்பும் பொருட்டே இப்படியெல்லாம் விந்தைவிந்
தையாய்ச் செய்தார் என்று நன்றாய் அறியுங்கள் உங்க
ளிஷ்டப்படி நடப்பிக்கவில்லை யென்று சொல்வது வீண்
மனோராச்சியமே ஒழிய வேறல்ல அவரைப் பழிக்கவு
மிடமுண்டோ? மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்வானேன்
நோயை இலகுவாக்கச் சாஸ்திரோக்தமாய் என்னென்ன
செய்யலாகுமோ அப்படியெல்லாம் செய்து பரிசோதித்
துமப்படித் தானே வாக்கிட்டார் அவர் சொன்னதில் பி
ழுண்டா? இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கிறே

னே, நீஙகள அவரிடம போன போது இருநத இருப பெனன, இபபொழுதிருககும இருபபெனன, அவா செயத நனறிககு உஙகள ஆஸதிபாஸதியில பாதி பகிநது கொடுததாலும தீராதே "நனறி மறுபபது நனறனறு", "உயவிலலை செயநனறி கொனற மகறகு" எனறு பெரியோா பேசியிருககினறாகளே எனறு இபபடியாக வைததியா வறபுறுததிச சொனனதை யெலலாம செவியுறற பெரியமனிதன அறிவு கலககம நீஙகித தெளிவடைநது நனறி யறிநதவனாய, தனனை மனனிககுமபடி வைததியரை வெகுவாயக கேடடுககொணடு பினபு அதிக வணககவிநயவிசுவாசததுடன ஒருகடிதம எழுதி அதையும ஓா பெரும பரிசையும ஒரு சேவகன கையில கொடுதது இராமோசினி பணடிதா கையில சோககுமபடி யனுபபினன இபபடியாக அடைநத சுகக்ஷேமததால மனவமைதி கொணடவனாய முனபோல முழுசசோமபனாயிராது நனறாய ஓடிபபாடி உழைதது மிதமாயுணடு நீடிய ஆயுள பெறறு முதுமைபபருவம வரையில இனபுறறு வாழநதிருநதனன

"தொன்மை மறவேல்"

ஸ்ரீராமா "தநதைசொலமிகக மநதிரமிலலை" யெனறுகொணடு, பிதுாவாககிய பரிபாலனம பணணுமபொருடடுப, பரதனே அரசாளக வெனறு வனவாசஞசெயது பதினனகுவருஷமுங கழிதது, மீணடுசெனறு அயோததியை அடைநதனா அடைநத உடனே அவாககுப படடாபிஷேகததிறகு வேணடியவெலலாம ஆயததமாதலும, மனனரும முனிவரும மநதிரிமாாகளும சேனவீரரும நாநாமனிதரும புடைசூழநது நிறக, ஆஞசனேயா சிஙகாதனததைத தாஙக, அஙகதன சுவாமியின உடைவாளை

யேந்தி நிறக, பரதமகாராசன வெண கொறறககுடை பிடிகக, இலக்ஷ்மணரும சததுருககனரும சாமரைவீச, மஙகலவாததியஙகள கோஷிகக, அநதணாகள அபிஷேகிதது அருசசிதது ஆசிகூறிச சிறபபு செயத திருமுடியைக கஙகைகுலாதிபாகள எடுததுககொடுகக, பிரமருஷி சிரேஷடராகிய வசிடட மாமுனிவா அதனைத தமது கைகளான வாஙகி மநதிரமொழிகளைச சொலலி இராகவபபெருமானுடைய திருமுடியில தரிதது அக்ஷதைதூவினா அபபோது துநதுபி முழஙகிறறு மலா மாரிபெயதது

இஙஙனமாக இரகுநநதனா மகுடாபிஷேகம பெறறுப பிராடடி சமேதராய ஆநனத தெழுநதருளியிருகக, அநத வைபவததைக கணட பிராடடியானவள சுவாமியானவா எலலா சமபிரமஙகளையுங கைவிடடு அரணியவாசஞ செயத காலததில, அஙகு எதிரபபடட குகபபெருமானைக காலததிறகேறற கோலமாய சமானஸகநதமாக நேசிததனரே அநதக குகமூரவான இநதத தறுவாயில இஙகு வநதால அஙஙனே நடபுப பாராடடுவரோ என்று ஐயங கொணடு நினறுள இது நிறக

அபபோது, "அசசையிலுமுணடு பிசசை" எனபதற கிணஙக அயோததியில நிததிய தரிததிரனுயப பிசசை யேறறுக காலங கழிபபவன, இராமா இளையராக இராச வீதியில விளையாடுகையில காணுநதோறும ஆசையுடனே எடுததணைதது முதத மிடடுக கொஞசுகினறவன, இராமா வனநாடிச சென்றது முதல அழுத கணணுஞ சிநதிய முகமுமாக இருநதவன, அவா அயோததி வநதடைநதாா எனச செவிபபடட உடனே வாயிறகாவலரையும பொருளசெயயாது சரேலென்று உளபுகுநது சுவாமிககு அருகிலடைநது அடா ராமா! நீ எபபோதடா வநதாய என்று சொலலிக கடடிக கொண

டிருந்தான். இப்படி அவன் அழுத்தமாகக் கண்ட அரசர் முதலானவர்கள் இதென்ன கொள்ளை? எவனோ பித்தம் பிடித்த பிரசைக்காரன் ஓடிவந்து பித்த மேலீட்டினால் கட்டிக் கொண்டழுதால் சுவாமியும் அவனைக் கட்டிக் கொண்டழுகின்றாரே! அவனைப் பிடித்த பைத்தியம் இவரையும் பிடித்ததோ? என்று பிரமித்தார்கள். அவனும் அப்பா! ஏன் அழுகிறாய்? அழாதே; முகம் வீங்கிப் போகிறதே! உன் முகத்தைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தாயே, இதுவே போதும் என்று சொல்லி அழுக்கு நிறைந்த கந்தைத் துணியின் முன்றானையால் கண்ணீரைத் துடைத்த மாத்திரத்தில், ஞானிகளானவர்கள் சபையாரைப் பார்த்து, ஏழிரண்டாண்டு முன்னே இறந்த எந்தையை இன்று கண்டேன் என்றார். அதுகேட்டு யாவரும் இதென்ன அதிசயம்? பிரசைக்காரனைப் பிதா என்கின்றனரே, இவர்க்குப் பித்தேறியது மெய்யோ போலும் என்றெண்ணிப் பிரமித்தார்கள். அப்போது சுவாமியானவர் கேளுங்கள், என்னை ஞானேந்திரர்கள் பிரமசுவரூபி என்பார்கள். பந்துவர்க்கத்தினர் இரகுநாதன் என்பார்கள். அரசர்கள் தாசரதி என்பார்கள். வேட்டகத்தினர் என் பெயரைச் சொல்லலாகாதென்று என்னைச் சீதாபதி என்பார்கள். சிலர் இராமசந்திரனென்பார்கள். என் தந்தையார் மாத்திரம் அடா இராமா என அழைப்பார். அந்தப்படியே இந்த மகாராசனும் என்னை அழைத்தபடியினாலே எந்தையை இன்று கண்டேனென்றேன் என்று சொன்னார். அப்பொழுது யாவரும் அடடா! இவருடைய சௌலப்பியகுணம் எவருக்குண்டு "தொன்மை மறவேல்" என்பதை இவரிடம் கண்டோம், என்று ஆநந்தித்தார்கள். பிராட்டியார் திருவுள்ளத்தில் எழுந்த ஐயமும் ஒழிந்தது.

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை.

முனனொரு காலததில குடபிராணடு எனறு சொல லபபடும குடியானவன ஒருவன இருநதான அவன ஒரு மலைச சாரலிலே பயிர வைததிருநதான அவனு டைய பெணடாடடி மகா உததமி கணவன பேசசுக குக குறுககூப பேசுகிறதே கிடையாது சில துஷடை கள, புருஷன வா வா எனறால, போ போ எனபர கள கணவனுககு எது இஷடமோ அது அவரகளுககு வெகு கஷடம அவன ஒனறு சொனனால இவரகள ஒன பது சொலவாரகள வீடடுககாரன வேணடாமெனறு சொலவதை இவரகள அவசியம வேணடுமெனறு சொல வாரகள செயய வேணடுமெனபதைச செயயவே மாடடாரகள இநதக குடபிராணடு எனபவன மனைவி யோ எனறால தன பாததாவுககு வேணடியதைக குறிப பறிநது செயவாள அவன காலாலிடட வேலையைக கையாலே செயவாள அவன துககபபடடால இவளும கூடத துககபபடுவாள அவன சநதோஷமாயிருநதால இவளும சநதோஷ மாயிருபபாள அவனைப பூசிபப தே அவளுககுக குருபூசை அவன பாதமே அவளு ககுக குருபாதம அநத நாயகனே அவளுககுச சாவ லோக நாயகன இபபடியாக இநதப பதிவிரதையும இவள பாததாவும ஊசியும சரடும போல ஒதது வாழநத படியினாலே, இடையிடையே உணடாகும கஷடநஷட ஙகளையும இனனலிடைஞசலகளையும இலக்ஷியஞ செய யாமல அதிக இனபமாக வாழநதிருநதாரகள

பயிரிடடதில தாஙகள உணடு உடுததது போக மீதியை விறறுக கையில கொஞசம உரொககரோஜனை நகைநடடும வைததிருநதாரகள அவரகளிடததில நலல கறவைப பசுவும இரணடிருநதது அவரகளுககு நாளைககு எனன செயயப போகிறோம எனகிற ஏககமே இலலை. ஒரு வீடடுககு முறநதூககிக கொணடு போக

வேண்டிய அவசியமு மில்லை இவர்களைப் பார்த்து ஒருவர் ஐயோ பாவம் என்று இரங்க வேண்டிய நிமித்தமு மில்லை ஒரு குறைவுமின்றித் துரையும் துரைசானியும் போல க்ஷேமமாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்

இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒரு நாள் சாயரக்ஷை வீட்டுக் காரியங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது குடப்பிராணனை நோக்கி அவன் பெண்டாட்டி "ஐயா' எனக்கு ஒரு எண்ண முண்டு நம்மிடத்தில் இரண்டு பசுக்கள் இருக்கின்றனவே எப்படியும் நமக்கு ஒரு பசுவின் பாலே, பாலுமாகும் தயிருமாகும் மோருமாகும் வெண்ணெயுமாகும் நெய்யுமாகும் இந்தத் தள்ளாத காலத்தில் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதே கஷ்டமாயிருக்கின்றது இந்த இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு வேண்டிய பாடு படுவது நமக்கு அதிக வருத்தமா யிருக்கிறதே ஆகையால் ஒரு பசுவை ஓட்டிக் கொண்டு போய் பட்டணத்தில் விற்று விட்டு வாரும் நமக்கென்ன குழந்தையா குட்டியா, நாம் கொஞ்சநஞ்சம் சேர்த்து வைத்திருப்பதே நமக்குப் போதுமே ஏதோ கிருஷ்ணா ராமா கோவிந்தா என்றும் அரகரா சிவசிவா என்றும் நாளைக் கழித்து விடலாமே" என்று சொன்னாள்

குடப்பிராணனும் அவள் சொல்வது சரிதானென்று நினைந்து, அதிகாலையில் கோழி கூவ எழுந்திருந்து ஒரு பசுவை அவிழ்த்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு பட்டணம் போனான் ஆயினும் அன்று சந்தை கூடுகிற நாளல்ல ஆனதினாலே அந்தப் பசு விலை போக வில்லை அதன் மேல் அந்தக் கிழவன் "இப்போது முழுகிப் போனதென்ன எப்படியும் வீட்டில் இதற்கென்ன, புல்லில்லாமல் போயிற்றா, வைக்கோலில்லாமல் போயிற்றா எனக்கும் வந்த வழியைத் தொலைப்பதும் ஒரு பிரயாசையல்லவே" என்றெண்ணி வீட்டு முகமாகத் திரும்பினான்.

வீட்டு முகமாகக் கொஞ்சதூரம் போவதற்குள் இந்தக் கிழவனுக்கு இளைப்பும் களைப்பும் மேலிட்டது. அப்போது வேறொருவன் பட்டணத்தில் கொண்டுபோய் விற்பதற்காகச் சேணம் கடிவாளம் முதலிய முஸ்தீபோடு உரமான ஒரு குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு எதிரில் வந்தான். இந்தக் கிழவன் "வழியோ இன்னும் வெகு தூரமிருக்கிறது. பொழுதோ வெகு சீக்கிரமாய்ப் போகிறது. எப்படியும் நான் இந்தப் பசுவை யிட்டுக்கொண்டு நகர்ந்து நகர்ந்து வீடுபோய்ச் சேர்வதற்குள் அர்த்த ராத்திரியாகிவிடும். மறுபடியும் பொழுது விடிவதற்குள், திரும்பப் பிரயாணப்பட்டு வரவேண்டும். இந்தக் குதிரை கிடைக்குமானால் நன்றாய்த் துரை போல் அதன் மேல் ஏறிக்கொண்டு பெருமையாய் வீடுபோய்ச் சேருவேன். குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு நான் ஒரு பெரிய சேனாபதி போல் வருவதைக் கண்டால் என் மனைவியும் அடங்காத ஆநந்தங் கொள்வாள்" என்று யோசித்து அந்தக் குதிரைக்காரனை நிறுத்தி "என் பசுவை உனக்குக் கொடுக்கிறேன்; இது குடம் நிறையப் பால் கறக்கும். எனக்கு உன் குதிரையைக் கொடுக்கிறாயா?" என்று கேட்டான். அந்தக் குதிரைக்காரனும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பசுவை ஓட்டிக்கொண்டு போய் விட்டான். கிழவனும் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு போனான். குதிரை நல்ல விடைப் பிராயமுள்ளதாகை யால் படபட என்று நடந்தது. இவன் கிழவனானபடி யால் தாளக் கூடவில்லை. புட்டம் வெண்டு போகிறது போலிருந்தது. அரை நாழிகை நேரத்தில் கிழவன் பாடு ஆசை தீர்ந்து அலுத்துப் போய் விட்டது. அப்புறம் "ஐயோ! என்ன புத்திகெட்ட வேலை செய்து விட்டேன்" என்று எண்ணிக் கீழே இறங்கிக் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் கால் நடையாய் நடத்திக் கொண்டு போனான்.

மகாமகோபாத்தியாய

பின்பு ஒரு குடியானவன் விறபனைக்காக ஒரு பன்றியை எதிரிலே ஓட்டிக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு அந்தக் குதிரையைக் கொடுத்துப் பன்றியை வாங்கிக்கொண்டான். ஆனால் அந்தப் பன்றி நெடுந்தூரம் நடந்து வந்த இளைப்பினாலே அடி யெடுத்து வைக்க வில்லை அதைத் இழுத்துப் பார்த்தான், தள்ளிப் பார்த்தான், கை கொண்ட மட்டும் அடித்தும் பார்த்தான் ஒன்றுங் காரிய மில்லை. ஒரு உளையில் படுத்துக் கொண்டு, கடலோரத்தில் கரைதட்டின கப்பலைப் போல், அப்படி யிப்படி அசையாமல் ஓட்டாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது

"அட ! இதென்ன கிரகசாரம் ! தலைவலி போய்த் திருவலியாயிறறே," என்று வருந்திக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒருவன் எதிரில் ஒரு வெள்ளாட்டை ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறதைக் கண்டான் அந்த ஆடும் துள்ளித் துள்ளி எகிறி குதித்து ஓடிவந்தது "சரி, இந்தத் தடி இழவைக் கட்டிக்கொண்டழுவதைக் காட்டிலும் அந்த ஆட்டைக் கொண்டுபோனால் நன்றாயிருக்கும்" என்றெண்ணி, அதை மாற்றிக்கொண்டு கொஞ்ச தூரம் போனான் அதுவரையில் அந்த வெள்ளாடு அவனைப் பரபரவென்று இழுத்துக்கொண்டே ஓடிற்று அவனும் சிரித்துக்கொண்டே அதன் பின் ஓடினான் பாவம் கிழவனானபடியால் மேட்டிலும் பள்ளத்திலும் கல்லிலும் காட்டிலும் எத்தனை தூரம் அதனோடு குதித்து ஓடுவான்

அதன் பிறகு, எதிரில் ஒரு ஆட்டு மந்தையை மடக்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு இடையனிடத்தில் அந்த வெள்ளாட்டைத் தொலைத்துவிட்டு ஒரு செம்மறியாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போனான் "இது கறக்கிற பால் நமக்குப் போதும் இது குதிக்காது துள்ளாது ஓடாது சாந்தமாக இருக்கும் இதனால் எனக்கும் கஷ்டமில்லை. என் பெண்டாட்டிக்கும் கஷ்டமில்லை.

சௌககியமாக இருககும்" எனறு எணணினன அவன அபபடி எணணினதில தபபு ஒனறு மிலலை அநத ஆடு இடிககவுமிலலை முடடவுமிலலை ஆனால முனனுக காக மாததிரம போகமாடடேன மநதைககே போவேன எனறு பினனுககாகவே வலிநதது "இதெ னன இழவு! வருவதெலலாம இபபடிததான படடகா லிலே படும கெடட குடியே கெடும எனகிறது போலி ருககிறதே என அணடைவீடடுசகாரன பெணடாடடி நீலியைபபோல 'அமமே மே மே' எனறு குணுகுணுத துச சிணுஙகி அழுகிறதே இநதச சனியனைத தொலை தது விடடால சநதோஷமாக இருபபேன" எனறு அதனோடு முடடி முறணடிசகொணடிருககையில, வழி போயககொணடிருநத ஒருவன "ஐயா! பெரியவரே! பாவம் ஏன இபபடி அழுகிறீர? இநத பாததை எடுத துககொணடு அநத ஆடடைக கொடும" எனறான

உடனே இநதக கிழவன "அபபா! அநதமடடில எனனைப பிடிதத சனியன சழிவிடடையாயிறறு" எனறு சொலலிக கொணடே அநதப பாததை வாஙகி அககுளில இடுககிககொணடு போனான அதுவும போதாத குறை சசவுசாதப பொனனியமமாள குறை எனபதாக மூக கால முறறுவதும சிறகைப படபட வெனறு தடடுவது மாகத தொநதரவு செயய ஆரமபிததது ஒரு நாளும சிரிககாதவன திருநாளிலே சிரிககத திருநாளும வெறுநா ளாயினறு போல, இவனும அநதமடடில பசுவை விறக வநத கொளளை போதும எனறு வேசாறி அநத பாத ததையும ஒருவன கையில கொடுததுவிடடு ஒரு கோழி யை வாஙகிககொணடு போனான அநதக கோழி வெகு னோததியாய யாதொரு அஙக சேஷடையுமினறி அமை வாயிருநதது அதை வாஙகிககொணடு மனககலககமில லாமல ஒகாருசதூரம போவதறகுள, பொழுது சாயந தது அதிகாலையில புறபபடடவனாயிறறே முழஙகால

பூடடு விடடுப போகிறறு போலிருநதது, காதடைததுக கணணிருடடிககொணடு பசியினுலே வயிறு கிளளத தொடஙகிறறு அதனுலே வழியில ஒரு கடையில அநதக கோழியை இரணடே சிலலரை ரூபாவுககு விறறுவிடடு, அதை அணடையிலிருநத ஒரு சததிரததிற கொடுதது, "நான பசியினுல பிராணனை யிழநதுவிடடால ஒரு கோழியினுல ஆகபபோகிற பிரயோசன மெனன' என்று எணணிககொணடே, வயிறறுபபாடடையப பாரததுககொணடு மறற வழியையும நடநது வீடடிறகுச சமீபததில போயச சேரநதான தான பணணின பிரயாண மிருநதபடியை எணணியெணணி ஆலோசிததான வீடடுபபோயச சேரவதறகுமுனனே அணடை வீடடுககாரனுகிய நரைதாடி எனனும வசகணைபபெயருடைய பிடடா எனபவனிடஞ சென்று நடநதசயதிகளை யெலலாம சவிஸ்தாரமாக எடுததுச சொனனுன

அதுகேடட நரைதாடி "ஆஹா, நீ செயததெலலாம நனருயிருககிறது உன பெணடாடடியினிடததில இதையெலலாம எனன வெனறு எடுததுச சொலலபபோகிறுய எததனை வருஷமா யிருநதாலும, நானுனுல இபபடிபபடட காரியஞ செயதுவிடடு பெணடாடடி எதிரில போக மனந துணியமாடடேன" எனறு சொனனுன

அதறகு அநதக குடியானவன "நான செயதது தபபா யிருககடடும, ஒபபா யிருககடடும, என வீடடுககாரி எனனமோ அதைபபறறி படுககெனறு ஒரு வாரததையும சொலலவேமாடடாள" எனருன

அபபோது நரைதாடி "நீ சொனனதெலலாங கேடடேன நீ செயததெலலாம எனன அதிசயமான வேலை ஐயோ! சுததப பைததியககாரன கூட இபபடிப படட வேலை செயயமாடடானே ஆனுலும இதையெலலாம கேடடு உன மனையாள சுமமா இருபபாள எனறு நான நமபவே யிலலை" எனருன

என்று சொல்லவே, குடாப்பிராணடு "வேண்டுமானால் பந்தயம் என்னுடைய பெட்டியில் எப்படியும் இருநூற்று முப்பதுவலரை ரூபா இருக்கிறதினால் அதில் நாற்பதேசில்லரையைப் பந்தயமாக வைக்கிறேன் நீயும் அவ்வளவு பந்தயம் வைக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்

உடனே அந்த அண்டைவீட்டுக்காரன் "ஆஹா! நல்லது, இதோ வைக்கேன்" என்று சொன்னான்

இப்படியாகப் பந்தயம் முடிவானதும், இருவருமாகப் புறப்பட்டுப் போனார்கள் வீட்டை வெளியில் வாயிற்படியண்டை நிறுத்திவிட்டு குடாப்பிராணடு உள்ளேபோனான் வீட்டுக்காரன் உள்ளே நடப்பதை உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்

குடாப்பிராணடு "வண்டி! என்ன செய்கிறாய்" என்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளே போனான்

அவன் பெண்டாட்டி "நீங்களா? அத்தான்! வாருங்கள் என்ன சங்கதி? காயா? பழமா?" என்று கேட்டாள்

அதற்கு அவன் "காயுமில்லை பழமுமில்லை பானை யாரும் வாங்குவாரில்லை அதனால் அதை ஒரு குதிரைக்கு மாற்றிக்கொண்டேன்" என்று சொன்னான்

அப்போது அவள் "குதிரைக்கா மாற்றினீர்! என்ன! நல்லகாரியம் எனக்கு மெத்த சந்தோஷம்! நாம் துரையும் துரைசானியும் போலச் சாரி போகலாம் நமக்கென்ன குறைச்சல்? ஒரு குதிரையை வைத்துக்கொள்ள நிர்வாக மில்லாமல் போயிற்று குதிரை எங்கே? அதைக் கொண்டுபோய்க் கொட்டத்தில் கட்டலாம்" என்று சொன்னாள்

அதன்மேல் அவன் "நான் அந்தக் குதிரையை என்னுடனே கொண்டுவரவில்லை வழியில் மனம் மாறிப்

போகவே அதை ஒரு பனறிககாக மாறறிக கொண டேன" எனறான

அவள அதைககேடடு "பாாததீரா! நான கூட அஙகிருநதால அபபடிததான செயதிருபபேன இபபடிச செயததறகாக அநேக வநதனம, ஆயிரம குமபிடு குதிரையினால ஆவதெனன யாராகிலும விருநதினா வநதால அதன கொடையை உபாககணடம போடடு வைததிருநது நனறாயப பாகபபடுததி வைபபேன குதிரை வைததிருநதால அணடையசல அடேயபபா காடு வா வா எனகிறது, வீடு போ போ எனகிறது இருநத நாளெலலாம இருநது இநதக கிழப பிணஙகளுககுக குதிரைதான ஒனறு குறைசசல எனபாாகள இநதப பனறியைப பறறி ஒனறும சொலலமாடடாாகள அது எஙகே? அதைச கூணடில விடடு அடைபபோம" எனறு சொனனாள

பினபு அவன "அநதப பனறியைககூடக கொணடு வரவிலலை வழியில அதை ஒரு வெளளாடடுககாகக கொடுததுவிடடேன" எனறுரைததான

அநத உததமி "சரி வெகு நலல காரியம நீா மகா சமாாததா நலல புததிசாலி நாமெனன பெருமைககுப பனறி வளாககினறவாகளா? அது கெடடது வெளளாடாகுமா பாலுமுணடு! பாறகடடியுமுணடு குடடிகளும பெருகிக கொணடே யிருககும எதோ! அநத வெளளாடடைக கொணடுபோய படடியில விடுவோம வாரும" எனறாள

குடபிராணடு "அநத வெளளாடடையும கூடக கொணடுவநதேனிலலை வழியில அதைக கொடுதது விடடு ஒரு செமமறியாடு வாஙகினேன" எனறான

அதறகவள "நீஙகள இபபடி செயதது எனனுடைய நனமைககாகவே அலலவோ வெளளாடடின

பின்னே காடுமேடெல்லாம் ஓடித்திரிய நான் என்ன வையாசிக்குமரியா, சின்ன சிறுக்கியா? எப்படியும் இந்தச் செம்மறியாட்டின் உரோமம் சீலை நெய்தற்கு உதவும் அதைக் கொண்டுபோய்த் தொழுவத்தில் கட்டுவோம்” என்று சொன்னாள்.

“ஆனால் நான் அந்த ஆட்டைக் கொண்டுவரவில்லை, அதைக் கொடுத்து ஒரு பாத்தைக் கொண்டேன்” என்றான்.

அதைக் கேட்டதும் அவள் அதிக சந்தோஷத்துடனே “அதுதான்சரி ஆட்டினாலாவதென்ன? அதன் மயிரை நெய்வதற்கு நம்மிடத்தில் தறிகூட இல்லை அதுவுமன்றி நெசவுத்தொழில் வெகு கஷ்டமான வேலை அந்த இழவு நெய்வதோடு ஒழிந்து போகிறதில்லை நெய்த சீலையைக் கத்தரிக்கவேண்டும் ஊசிநூல்தேடி அதை அப்புறம் தைக்கவும் வேண்டும் தைத்து விற்கிற துணிகளை வாங்கிக்கொள்வதே நல்ல காரியம் பாத்து, நல்ல கொழுத்த பாத்து, அதன் மேலேதான் எனக்கு எப்போதும் அதிக பிரியமுண்டு அதை வறுத்து உண்ணுதற்கு எனக்கு அதிக ஆவலாக இருக்கிறது எதோ! அதைக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று கேட்டாள்.

“அந்த பாத்தைக் கொண்டு வரவில்லை அதை ஒரு சேவலுக்காக மாற்றிக் கொண்டேன்”

“என் ஆசை நேசரே! இப்படி செய்தது உத்தமோத்தமம் இந்தச் சேவல் இரவில் ஜாமத்தை அறிவிக்கும் கோழி கூவப் பொழுது விடியும் அல்லவா? நாமும் அதறிந்து அதிகாலையில் எழுந்து நியமநிஷ்டை தேவாராதனை முதலியவைகளை முடித்துவிட்டுச் சீக்கிரம் வீட்டுக் காரியங்களைப் பார்க்கலாம்” என்றாள்.

அதைக் கேட்டதும் அவன் “ஐயோ! அந்தச் சேவலைத்தானும் கொண்டுவரவில்லையே நான் வரும்போது

வழியிலே பொழுது போய்விட்டது பசி பொறுத்து முடியவில்லை உடனே அந்த இரண்டேயில்லனை ரூபாவுக்கு விற்றுவிட்டேன் இல்லாவிட்டால் பசியால் இந்நேரம் இறந்து போயிருப்பேன்" என்று சொன்னான்

அதற்கு அவள் "அந்த மட்டில் அந்த வேளையில் உங்களுக்குச் சுவாமி அந்தப் புத்தி கொடுத்தாரே, அதுவே போதுமானது அதுவே எனக்குப் பதினாயிரம் எப்பொழுதும் நீங்கள் செய்கிறதெல்லாம் சரியென்றே என் புத்தியில் படுகிறதுண்டு நானும் பார்த்து வருகிறேன் அது தப்புகிறதேயில்லை நமக்கென்ன சேவல் அத்தனை அவசியமானதா நமக்கு நாமே எஜமானர் நம்மை எவர்கள் அதிகாரம் செய்யப் போகிறார்கள் நாம் வேண்டினபோது காலையில் எழுந்திருக்கலாம் ஒன்றும் முழுகிப் போவதில்லை நீங்கள் வந்து முகத்தைக் காண்பித்ததே போதும் அதுவே மகாபாக்கியம்" என்று சொன்னாள்

உடனே குடப்பிராண்டி கதவைப் படீர் என்று திறந்து "ஏ! அண்டை வீட்டுக்கார பிட்டரே! என்ன சொல்லுகிறாய்? போய் நீ வைத்த பந்தயத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிடு" என்று சொல்லி அவனை அனுப்பி விட்டு, இப்பொழுதுதான் நேற்றுக் கட்டிக்கொண்ட பெண்டாட்டியைப் போல அந்தக் கிழவியைச் சேர்த்துக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு ஒரு முத்தங் கொடுத்தான் இங்ஙனம்

பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானால்
எத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனும்
ஏறுமா றாக விருப்பாளே யாமாயிற்
கூறாமற் சந்நியாசங் கொள்

பீஜாங்குரம்.

கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்னே ஐயர்லாந்திலேயுள்ள ஒரு சிறுவன் கல்வி விற்பன்னனாகும்படி பிரான்ஸ் தேசத்துப் பிரதான நகரமாகிய பாரிஸ் பட்டணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். அந்தச் சிறுவன் தெய்வபக்தியுள்ள தன் தாய் 'தெய்வமிக்கேல்' என்பது முதலாகச் சொல்லிவந்த புத்திமதிகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, அஞ்ஞானியாகச் சுற்ற ஆஸ்திகருடனே விதண்டாவாதஞ்செய்து அதைப்பற்றி நாஸ்திகவிருந்து பிடிசரும் சில நாஸ்திகர்களுடனே கூடிக்கொண்டு மதக்கதையைப் பழிப்பதுடனே 'தெய்வமில்லை' என்னும் சாதிப்பவனாயினான்.

அப்பால் தன்னூரிற்குத் திரும்பிவந்த பிறகு, ஒரு நாள் உறவினர் ஒருவருடைய வீட்டிலே இவனை விருந்துக்கழைத்தார்கள். அந்த வீட்டிலே அன்று அநேகர் விருந்துண்ண வந்திருந்தார்கள்.

வந்தவர்களெல்லாம் சாப்பாட்டு வேளையாகிறவரையில், சிலர் சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டும் சிலர் காகிதமாடிக்கொண்டும் சிலர் சதுரங்கம் ஆடிக்கொண்டும் இருக்க, இரண்டு சிறுமிகள் ஒரு பல்கணித் திண்ணையின் மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு படித்திருந்தார்கள். அப்போது பிருசிலே பழுத்த அந்தச் சிறுவன் அந்தப் பெண்பிள்ளைகளின் அருகில் சென்று "வெகு கருத்தாய்ப் படிக்கின்றீர்களே, அதென்ன கதை?" என்று கேட்டான்.

"நாங்கள் படிப்பது கதையுமல்ல கண்ராவியுமல்ல," என்றார்கள்.

"கதையல்லவா? வேறென்ன படிக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டான்.

"நாங்கள் பழவடியார்களுடைய வைபவங்களைப் படிக்கின்றோம்" என்றார்கள்.

"ஆனால், கடவுள் உண்டென்று நம்புகின்றீர்களோ?" என்று கேட்டான்.

அந்தக் கேள்வி கேட்டதும் அந்த இளந்தைகள் இருவரும் பாவம் அப்படியே அசந்து போய் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து நின்றார்கள்.

பின்பு அவர்களில் மூத்தவள் "ஆனால் நீ கடவுள் உண்டென்று நம்பவில்லையோ?" என்றாள்.

அதற்கு அந்தப்பையன் "நான்கூட முன்னே நம்பிக்கொண்டுதான் இருந்தேன். அப்புறம் பாரிஸ்பட்டணம் போய் தத்துவசாஸ்திரம் படித்த பிறகு கடவுள் என்பது சுத்த சூந்யமான ஒரு வார்த்தை என்று தெளிந்தேன்" என்று சொன்னான்.

அப்போது அந்தப் பாலிகை "அப்பா! நான் பாரிஸ் பட்டணமும் போனதில்லை. தத்துவ சாஸ்திரங்களும் படித்ததில்லை. நம்முடைய மதத்தை விளக்கும் வினாவிடை ஒன்றுமே படித்திருக்கிறேன். ஆயினும் இவ்வளவு தூரம் படித்திருக்கிறாய். கடவுள் இல்லையென்றும் சாதிக்கின்றாயே. எனக்கு நெடுநாளாய் ஒரு விஷயம் ஸந்தேகமாய் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்வது உனக்குக் கஷ்டமல்லவே" என்றாள்.

"அதென்ன சந்தேகம்?" என்று கேட்டான்.

"முட்டைகள் எங்கிருந்து உண்டாகின்றன?" என்று கேட்டாள்.

இவர்கள் இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்ட பெரியவர்கள் இந்த மொட்டை தட்டைகள் என்னவோ வாதாடுகின்றதுகளே அதென்ன பார்க்கலாம் என்று கிட்டே வந்தார்கள்.

அப்போது அந்தப் பெண் "அப்பா! நீ கடவுள் இல்லை என்று சாதிக்கிறாயே. தயைசெய்து முட்டை

எங்கிருந்து உண்டாகின்றதென்று எனக்குத் தெரிவி" என்று கேட்டாள்.

"பெட்டைக் கோழி முட்டை இடும்" என்றான்.

அதன்மேல் அவள் "நல்லது, கோழி எதிலிருந்து உண்டாகிறது?" என்று கேட்டாள்.

"இது தெரியாதா! கோழி முட்டையிலிருந்து உண்டாகிறது" என்றான்.

"சரிதான் அவைகளில் முந்தினது எது? முட்டையா? கோழியா?" என்று கேட்டாள்.

"இந்தக் கேள்வி கேட்பதனால் உன்னுடைய கருத்து என்ன? அது கிடக்கட்டும் பெட்டைக் கோழிதான் முந்தினது" என்று சொன்னான்.

"சரி அப்போது முட்டையிலிருந்து உண்டாகாத முதல் கோழி ஒன்று உண்டல்லவா?" என்று கேட்டாள்.

"பொறு! பொறு! முதலில் இருந்தது முட்டையென்று நான் சொன்னேனல்லவா?" என்றான்.

"இருக்கட்டும் அப்படியானாலும், கோழி யிடாத ஒரு முதல் முட்டை இருந்திருக்க வேண்டு மல்லவா?" என்று கேட்டாள்.

"ஓ! இரு இரு! பொறு பொறு! வந்து-நான்-அது என்ன-இதோ பார் நில்லு நில்லு" என்று தலை தடுமாறித் தத்தளித்தான்.

அப்போது அவள் "முட்டைக்கு முன்னே கோழி யிருந்தது, அல்லது கோழிக்கு முன்னே முட்டை யிருந்தது என்பது உனக்குத் தெரிய வில்லை என்று காணுகிறேன்" என்றாள்.

"ஏன்! ஏன்! பெட்டைக் கோழியே முந்தி இருந்தது என்கிறேன்" என்றான்.

"சரி நலலது அபபடியானால முடடையிலிருநது உணடாகாத ஒரு கோழி முதலிலிருநததலலவா? மறற முடடைகளுககும கோழிகளுககும பிறபபிடமா யிருநத இநத முதற கோழியைச செயததாா? சொலலுவாய" எனறு கேடடாள.

"எனனை எனன கோழி விறகிற பையன எனறு நினைததாயோ? இநத முடடையும கோழியுநதானு? வேறொனறு மிலலையா?" எனறு கோபிததுககொணடான

"அபபா! நான அபபடி நினைததவளே அலல எலலா முடடைகளுககும கோழிகளுககும மூலாதாரமான முதறகோழி எபபடி உணடாயிறறெனபதை எனககு தெரிவிககுமபடி தானே கேடடுககொளளுகிறேன" எனறாள

"அதனு லாவதெனன?" எனறு கேடடான

"உனககுத தெரியாததனுலே, நான சொலலுகிறேன கேள முதல கோழியைச சிருஷடிததவா எவரோ, அலலது முதல முடடையைப படைததவா எவரோ, அவாதான இநத பிரபஞசததை உணடாககினவா, அவரைததான நாம கடவுள எனகிறோம பீஜாஙகுர நியாயமென்று விதது முறபடடதா முளை முறபடடதா என வாதிததிருநதால முடிவேது? 'விததிலலாத சாமபிரதாயம மேலு மிலலை கீழு மிலலை' எனபாாகள சாவததுககும முதல விததாயுளள அநத ஆதிமூலததை அநதரததில விடடுவிடடால இநதபபிரபஞசததிலுளள சராசரஙகளுக கெலலாம ஆதிகாரணம கறபிகக வேறு வழியிலலை யலலவா?" எனறாள

அதுகேடடுப பினுசிலே பழுதத அநதத தததுவ சாஸதிரி யானவா வாய திறவாமல மௌனமாயப போய விடடாா.

பர்மா.

ஞாணகோளார்த்தத்திலே ஆசியாவின் தென் கிழக்கில் இந்தியாவின் வட கீழ்க் கோடியிலே உள்ள பர்மாவானது, வடக்கே திபெத் மலைத் தொடர்களாலும் ஆசாமினாலும், கிழக்கே யூனன் தோன்கினின் என்னும் நாடுகளாலும், தெற்கே கம்போடிய சீயம் என்னும் நாடுகளாலும், மேற்கே வங்காள தேசத்தினாலும் சூழப்பட்ட நிலவள நீர்வளம் மிகுந்த மாகாணமாம் இந்த மாகாணத்தில் அநேக ஆறுகள் பாய்கின்றன அவற்றுள் மிகப்பெரியது ஐராவதி நதியாம் கங்கையிற் பெரிதாய நூற்றுறு காவத நீளமுடைய இந்த நதியானது, வடபாலுள்ள மலைகளிற் றோன்றி, மலைகளையும் குன்றுகளையும் ஊடுருவிச் சென்று, வளமான நாடுகள் பற்பலவற்றிற் பாய்ந்து, தென் பாரிசமாக ஓடி, ஒன்பது முகத்துவாரங்களால் வங்காளக் கடலுடனே சங்கமமாகின்றது. இவ்வாற்றின் உற்பத்திஸ்தானத்தைக் குறித்து இதுவரையிலும் செம்மையாய் ஒன்றுந் தெரியவில்லை காடுமேடுகளிலெல்லாம் பாதை போடுவித்தால் இவ்வாற்றினால் அதிக நன்மை உண்டாகும் எப்புறத்தும் காட்டாந்திருத்தலால் அவ்வூரைச் சுற்றிவளைத்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒன்றுந் தெரிவதில்லை ஓரோ விடங்களில் ஆலயங்கள் மடங்கள் ஆகிய இவைகளின் கோபுரங்களுடைய கூரிய நுனிகள் மாத்திரம் கண்ணிற்குப் புலப்படும்

பர்மாவில் கிடைக்கும் உலோக வகைகளாவன — பொன், வெள்ளி, செம்பு, தகரம், ஈயம், நிலக்கரி, இரும்பு முதலியனவாம் நவரத்தின வகையில் மரகதமும் கெம்புக்கற்களும் அகப்படுகின்றன விளைபொருள்களாவன —நெல், சோளம், தினை, கோதுமை, புகையிலை, தேயிலை, பஞ்சு, அவுரி முதலானவைகளாம். இவற்றுள் அபரிமிதமாய் விளைவித்து ஏற்றுமதி செய்யப்படு

வது நெல ஒனறே அறுபபுக காலஙகளில அரிசி மாத திரம வெகுவாய ஏற றுமதி செயயபபடடு ஐரோபபா அமெரிககா முதலான தேசஙகளுககு அனுபபப படுகின றது இநத நாடடில பழவாககஙகளும விஷேசமாகக கிடைககினறன அவறறில சிரேஷடமானவை மா, கிச சிலி, இலநதை, அனனசு, வாழை, தெஙகு முதலியன வாம

பாமாவில காடடிலே சஞசரிககும விலஙகுகளா வன —யானை, காணடாமிருகம, புலி, சிறுததை, காடி முதலியனவாம வெளளை யானையும சிறசில இடஙகளில உணடு வீடடில வளாககபபடும பிராணிகளாவன — ஆடு, மாடு, எருமை, குதிரை எனபன காடடில வெடடிசாயககபபடும தேககு முதலான மரஙகளை ஆற றஙகரை முதலிய இடஙகளுககு வலிதது வருமபொருட டாக யானைகளைப பழககி வைததிருககினறனா நாய களைப பாராடடுவாரிலலை மயில, காடை, கவுதாரி, பல விதமான புறாககள முதலிய பகூஷிகளும வாலாய மாயக காணபபடுகினறன

இனன நீாவள நிலவளஙகளமைநத பாமா தேச மானது வமபாய இராசதானி யவவளவு விஸதீரண முடையது அறுபது லகூஷம குடித தொகையுளளது இததனை பெரிய மாகாணம இவவளவு குறைவான குடித தொகை கொணடிருததறகுக காரணம முனனைய பாமிய மனனருடைய கொடுஙகோலரசே போலத தோறறு கினறது நெடுநாளாக அஙகிலேயருடைய ஆடசியின கீழுளள தெகூஷிண பாமாவிலோ எனறால இரணடு தலை முறைக குளளாகக குடிததொகை இருமடஙகு அதிக மாயப பலகிவிடடது ஆகவே உததர பாமாவிலும அஙகிலேய அரசு நிலை பெறறதனாலே இனிக குடித தொகை பெருகிவிடும எனபதறகு ஐயமிலலை இநநா டடினை அஙகிலேயாகள கி-பி 1824-ம ஆணடு முதலாகச

சிறிது சிறிதாக ஐக்கியப் படுத்தி வந்து இறுதியாக 1886-ம் ஆண்டிலே முழுமையும் கைக்கொண்டார்கள்.

இந்தத் தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்குப் பர்மியர் என்று பெயர். இவர்கள் சீனர்களும் மலேயர்களும் இடைப்பட்டதான ஒருவகைச் சாதியார். குன்றுகளில் வசிப்பவர்கள் மிலேச்சத்தன்மை உடையவர்கள். மலையார் நவீனமான நாகரிக நிலைமை உள்ளவர்கள். இவர்கள் அதிக செருக்கும் மமதையும் கொண்டவர்கள். தங்களை, பூலோக சஞ்சாரத்தை விரும்பிப் பூமியில் வந்து குடியேறிய ஒருவகைத் தேவ மரபினரென்று சிலாகித்துக் கொள்கின்றனர். இவர்களுடைய மமதையைப் பற்றிக் குறைகூறுகின்றோமில்லை. பூவுலகில் தங்களை மேம்படுத்திக் கூறும் மமதையில்லாத தேசத்தினரும் ஜாதியாரும் எவர்தாம் இருக்கின்றனர். 'சந்நியாசிகளுக்கும் ஜாதியபிமானமும் சமய அபிமானமும் உண்டல்லவா' இந்துக்களிற்போல இவர்களுள் ஜாதிக்கட்டுப்பாடு என்பது கிடையாது. உருவத்தில் குட்டையானவர்கள். மஞ்சள் நிறமமைந்தவர்கள். இவர்களுடைய தலைமயிர் கன்னங்கறேலென்றிருக்கும். ஆண்பாலினர் தலைமயிரை உச்சியில் சேர்த்து முடிந்து கொள்கின்றனர். பெண்பாலினர் பிடரியில் முடிந்து தொங்க விடுகின்றனர். பலவிதமான வர்ணம் அமைந்த சீலைகளை உடுத்திக் கொள்வார்கள். அழகிய பருத்தி வஸ்திரங்களிலும் பட்டாடைகளிலும் அதிக பிரிய முடையவர்கள். விலை உயர்ந்த இரத்தினங்கள் இழைத்த ஆபரணங்களில் அதிக திரவியம் வியயஞ் செய்கின்றனர். சிக்கனமாகச் செலவு செய்து பணஞ் சேர்க்க வேண்டுமென்னும் கருத்து இவர்களிடத்தில் கிடையாது. ஒருவர்க்கொருவர் இணக்கமால், தயாளராயிருப்பவர்கள், சம்பிரமமான விருந்துகளும் சதுர்க்கச்சேரிகளும் நடத்துகின்றனர். அதிககேளிவிலாசத்தை உடையவர்கள். வேலைசெய்ய நிமித்

தமில்லாத வேளைகளில் வீணே காலம் போக்கும் சோம்பர்கள் இவர்களைப் போன்றவர்கள் உலகில் எவருமிரார். இவர் நடக்கும் வழியில் பற்று அதிகம். ஒருவனுக்கு அதிர்ஷ்டவசத்தால் விசேஷ செல்வங் கிடைக்குமாயின் அவன் உடனே மடங்களையும் தருமசத்திரங்களையும் கட்டுவான். அந்நகரத்துக் குடிகளும் அவனைக் கொண்டாடுவார்கள். இவனும் தான் பெற்ற வீண் பெருமையைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொள்வான்.

ஆண்பாலினர் அனைவரும் பசைச் சுருக்கிக் கொள்வது இவர்களில் தேசாசாரமாக இருக்கின்றது. பசை குத்திக் கொள்ளாத ஒருவன் பெண்பிள்ளைகளுக்குச் சமானமாம். பாம்பு முதலிய விஷ ஜெந்துக்கள் கடித்தால் துன்பம் நேராதென்றெண்ணிக் கைகால்களிலும் பசை குத்திக் கொள்கின்றனர். பசை குத்திக்கொள்ளும் போது நோய் தெரியாமலிருக்கும்படி அபினி உட்கொள்கின்றனர்.

பாமிய ஸ்திரீகள் அதிக அழகுடையவர்களல்ல ஆனாலும் அதிக வேலைப்பாடமைந்த ஆடையாபரணங்களை யணிந்துகொண்டு ஆண்பாலினரை மயக்கித் தம்முடைய மோக வலையில் உட்படுத்துவதில் கைதேர்ந்தவர்கள். பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே அதிக ஸ்வாதந்தரியமுடையவர்களாகையால் இன்னாரைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் கட்டாயமில்லை. தங்களுக்கு இஷ்டமானவர்களை மணம் புரிந்து கொள்வார்கள். இது விஷயத்தில் இவர்கள் ஐரோப்பியரை ஒத்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். என்றாலும், பாமியருடைய மதக்கோட்பாட்டின்படி பெண்கள் கல்விபயிற்றப்படுவதில்லை. கல்விப் பயிற்சி யில்லாவிட்டாலும் ஆண்பாலினரைக் காட்டில் அதி நுட்ப புத்தியுடையார்களாய்க் காணகின்றனர். பதினேழு அல்லது பதினெட்டாம் வய

தில் விவாகஞ் செய்து கொள்கின்றனர். விவாக விஷய த்தில் தாய் தந்தையர்கள் குறுக்கிடுவதில்லை. ஆப்கான் என்னும் மாகாணத்தில் மாத்திரம் ஸ்திரீகளுக்கு மேற் கூறிய அவ்வளவு ஸ்வாதந்தரங் கிடையாது.

ஒவ்வொருத்தியும் விவாகஞ் செய்து கொள்ளுகிறாள். புருஷன் இறந்து போனாலும் புனர்விவாகம் பண்ணிக் கொள்ள யாதொரு தடையுமில்லை. புருஷனுக்குப் பெண்டாட்டியின் மேல் விருப்பமில்லா விட்டாலும் அல்லது பெண்டாட்டிக்குப் புருஷன் மேல் விருப்பமில்லாவிட்டாலும் ஒருவரையொருவர் விலக்கிவிட்டு வேறு விவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம். அங்ஙனம் தம்பதிகள் ஒருவரையொருவர் விலக்கிக் கொள்ளும்போது வீட்டிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் போகப் பாதியாகப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர். குழந்தைகள் இருப்பின் புருஷன் ஆண்பிள்ளைகளைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வான். பெண்டாட்டி பெண்பிள்ளைகளைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வாள். ஒரு தாரங் கட்டிக்கொள்வதே இவர்களில் சர்வ ஜன சம்மதம். ஒருவன் செல்வம் பெருக்கினால் இரண்டு மூன்று தாரங் கட்டிக்கொள்ள வேண்டினால் அதற்குச் சமய குரவர்கள் சம்மதிக்கவு மாட்டார்கள், அநுகூலிக்கவு மாட்டார்கள். பெண்பாலினர் புருஷருடைய சமஸ்தமான காரியங்களிலும் சிரத்தையுடையவர்களாய் இருத்தலால் புருஷர்களுக்கு நல்ல சிநேகைகளாக இருக்கின்றனர். புருஷன் புதிதாக ஒரு வேலை செய்யத்தொடங்குவதானால் முந்தித் தன் மனையாளுடனே ஆலோசிக்காமல் அந்த வேலையை ஆரம்பிக்க மாட்டான். புருஷன் ஏதோ ஒரு காரியார்த்தமாகத் தூர தேசம் போவதாயிருந்தாலும் அவன் திரும்பி வருகிற வரையில் அவனுடைய பெண்டாட்டி வர்த்தக முதலான வேலைகள் எல்லாவற்றையும் தானே பார்த்து நிர்வகிக்கிறாள். பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியில் ஒன்றியாகப் போகலா

காது என்னும ஏறபாடு இலலை வீடடிறகு வரும விருந
தினா முதலானவாகளைத தாமே எதிரகொணடழைதது
உபசரிபபாாகள கிராம காரியஙகள பலவறறையும
பெணகள தாமே பாாவையிட வலலமை உடையவாகளா
யிருககினறனா விருநது வேடிககை முதலியன நடதது
வதாயிருபபினுமமுனனே மனைவியாக ளிடததிலே தான
ஆலோசிககபபடும

பாசியாகள விளையாடடில அதிக விருபப முடைய
வாகள பாரசீ தேசததினுடைய சீதோஷண நிலைமையா
னது வீடடிறகுப புறமபே ஆடும ஆடடககாருககு அநுகூ
லியமாயிருககினறது வருஷநதோறும குதிரைப பந
தயம தோணிப பநதயம விடுவாாகள குஸதி முதலிய
மலல யுதத வேடிககைகளிலும சகலரும பிரியமுடையா
களாயிருககினறனா இவை போனற வேடிககைகள நட
ககுங காலஙகளில வீடடில எனன வேலை இருககடடும
வாததக முதலிய வருவாய கெடுவதாயிருககடடும, அவை
யெலலாம ஒரு பொருடடாக மதியாமல வேடிககை [illegible]
யே பெரிதாக வநது விடுவாாகள நாளைககு எனன
செயயப போகிறோம எனனும ஏககம இவாகளுககுக
கிஞசிததும கிடையாது

காவம மிகுநத இநத பாசியாா சேவலமான வேலை
களைச செயவது தஙகள பெருமைககுக குறைவெனறும
அடிமைகளே அநத வேலைகளைச செயயததககவாகள
எனறும எணணுகினறனா இநதியாகளில சில ஜாதிய
ரைபபோல முகஸதோததிரஞ செயதல முதலிய குணங
கள அமையப பெறறவாகளாய இருததலால இவாகளிட
ததில பாமாவில குடியேறியுளள அஙகிலேயருககு அதிக
பிரியம உணடு வெறுபபாய ஸவாதநதர ரீதியில பிரியப
படடவாளா யிருபபினும ஒருவாககொருவா செயதுகொ
ளளும மேதைமரியாதைகளில ஒருசிறிதும குறைவுசெய
கிறதிலலை

பாமிய பாஷையின எழுததுககள பெருமபானமையாக இநதிய பாஷைகளிலினறும அமைததுக கொளளபபடடன இவாகளுடைய புராதன நூலகளை ஆராயநது பாாககுமிடததும இவாகளுடைய பாஷையானது வெகுவாய இநதிய பாஷைகளைத துணையாகக கொணடுளள தெனபது தெளிவாகும இநதப பாஷையானது ஓரசைச சொறகளாலானதாய, மெலலிய இனனோசையுடையதுமாய, இடுககுமுடுககான பெயாவினை விகறபஙகளால இடாபபடாததுமாய இருககினறது இவாகள எழுதி வைததிருககும கிரநதஙகளில பெருமபானமையாகச சொலலபபடடுளள விஷயஙகளாவன கௌதம புததமுனிவருடைய வரலாறும அவா போதிதத சமயககோடபாடுகளும முதலியனவேயாம இவாகள நமமைபபோலவே ஓலைச சுவடிகளில இருமபெழுததாணிகளால எழுதுகினறனா

இவாகளுடைய நாடக காவியஙகள பெருமபானமையாயப புராண இதிகாசஙகளைச சாாநதவைகள. இவாகளுடைய இதிகாச புராணஙகளும வெகுவாய இநதுககளுடைய புராண இதிகாசஙகளைச சாாநதவைகளாம அநதநத நாடகததிற கேறறவாறாக வெகு விசிததிரமான வேஷஙகளைத தரிததுக கொளவாாகள நாடகசாலையானது ஒரு வடடமான கூடாரமாம கூடாரததின நடுவிலே அரஙக மேடை இநத நாடகஙகளைப பாாகக வருகினறவாகள ஒனறுங கொடுபபதிலலை நாடகம வைததுககொளவது விருநது முதலிய காலஙகளிலாதலால நாடகம வைபபிபபவன தானே கூததாகளுககுக கடடவேணடிய கடடணததைக கடடி விடுவான தனனுடைய சிநேகா முதலானவாகளுககுச சஙகதி தெரிவிதது வரவழைபபான மறறவாகளும வரலாம எனறு ஏறபாடுணடு தானழைககும சிநேகாகளுககு மாததிரம பிரதி

யேகமாக இடமமைத்து வைப்பான். மற்றவர்கள் விருந்
ரவாக்கு இஷ்டமான இடங்களில் உட்கார்ந்து மறந்து
வார்கள். நாடகம் இரவில் ஒன்பது மணி செ..றையும்
பொழுது விடிகிற வரையில் ஆடப்படும். இவர்கள்
வர்கள் கூடாரத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள சிற்றுண்டி நடந்து
களில் வேண்டியவற்றை வாங்கி உண்டார்கள் ..தான

பாமியர்கள் புத்த * மதத்தைத் தழுவின

இவர்கள் இந்த மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டு ஆயிரமுடைய
நூறு வருஷங்களுக்கு அதிகமாகின்றது. உலகமையா
படைத்துக்காத்து அழிக்கும் ஒரு மூன்ற கடவுட்கு அநுகூ
ன்னும் கோட்பாடில்லை. தீவினை செய்பவர்க்கிரைப்ப
திறதுள்ளான் என்று நம்புகின்றனர். பலரே முதலிய
ராயப் பிறந்தது ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் பாபக மடையா
... ஒழிந்து வந்தால் ஒவ்வொருவனும் ... நட
... எய்தலாம் என்பது இவர்களுடைய ...கட்டும்,
... நிவாரணமாக், அதை
... பெருமையான இந்தனம புத்த மதத்தைப் ...
...வர்கள் ... இடம் ஒரு வகை முட்டப
... வாயுவேக மனோவேக
... பல தேவதைகள் உண்டெ
... காரியங்களுக்கெல்லா
அவைகளே ... வை என்றும் நம்பித், தா
கள் நினைத்த ... சித்தியாதற்பொருட்டு, அவை
களுக்குப் பூஜை புனஸ்காரங்களைச் செய்கின்றனர். ப
மிய சமயாசாரியர்கள் ... ளாய மடங்களிலும் ...
யங்களிலும் வசிக்கின்றார்கள். இவர்கள், வேண்டுமானால
மீண்டும் கிருகஸ்த ஆசிரமத்தை அடைதற்குத் தடையி
ல்லை. சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதே இவர்களு
க்குப் பொழுது போக்கு. எவ்வளவு சிறு கிராமமாயி
ருந்தாலும் மடாதீனப் பாடசாலை ஒன்றை உடைத்தாயி
ல்லிராது.

மகாமகோபாத்தியாய
... ... வே. சாமிநாதையர்

துவனும் மதாசாரியும்.

பா

யாக இ ந்துவனும ஒரு மதாசாரியும ஒரு நாள

பபடட ந்தித்தாாகள அபபோது மருத்துவன

ந்து பாா ப பாாத்து "ஐயரே! நீா புராண படனம

வெதுவ மறறக காரியஙகளைச செயவதுவும ஆன

டுளள (ாக அலலவோ?" எனறு கேடடான மதாசா

ஓாசைசஆம" எனறு சொனனுன அதன மேல அந்த

வைடயததுபன,

ாால இநத ஆனமாவை எபபோதாகிலும கணடதுண

ாழுகி வைதது கேடடான

ச சொலலு வாதியும "இலலை" என்று சொனனுன

முனிவருமை ஆனமாவை எபபோதாகிலும கேடடதுணடா?"

பாடுகளும இலலை"

வை இலலைச ஆனமாவை எபபோதாகிலும சுவைதததுணடா?"

னினறனா இலலை"

ஆனமாவை எபபோதாகிலும மோநததுணடா?"

இவா இலலை"

ஆனமாவை எபபோதாகிலும உணாநததுணடா?"

"ஆமாம! உணாநததுணடு" என்று அநத

ியன சொனனுன்

அதன்மேல அநத வைநதியன சரி, ஆனமா

லை என்பதறகு ஐமபுலனகளில ஒன்றுககு விரோத

நானகு புலனகள சாகூஷி சொலலுகினறனவே"

ானன்.

அவவாறாவோடு அநத சஙகதி முடிநது போயிருக

ம. ஆனுலும அநத மதாசாரியனும மதப பறறு

கூடிமமான புத்தியுடையவனுதலால 'கூழு

தோறகு 'னா' எனபது போல, அவன்

காணடே வைத்தியனை

"நீ நோயை எபபோதாகிலுங கண..
என்று கேட்டான ...து-
வைத்தியன "இலலை" என்றான தெ..
"எபபோதாகிலும நோயைக கேட்ட..
"இலலை" ...
"எபபோதாகிலும நோயைச சுவைத்து..
"இலலை"
"எபபோதாகிலும நோயை மோநதது..
"இலலை"
"எபபோதாகிலும நோயை உணாநதது..
"ஆஹா! உணடு" என்று வைத்தியன ..
அதன மேல அநத மதாபிமானி "சரி நோ..
ஒரு பொருளிலலை யென்று ஸதாபிபபதறகும
எதிராய நானகு சாக்ஷியம இருககிறதே" என..

ரூக்ஷத்தில் மோக்ஷம்.

பூர்வாசாரியர்களில ஒருவர பரம..
எழுநதருளுகையில கணணீர சொரிநதனர
கணட சிஷ்யர்கள "பாவம! பெணடாட்டி-
விட்டுப போக மாட்டாமல துககப்படுகிறார"
என்று பேசிககொணடார்கள அது கேட..
'அதறகன்று காண நான நயனநீர விழுபப..
தொரு தணடம, பணணுவதொரு பிரபத்தி
நரக காபபவாச முதலிய துககங்களுககு ஏத..
சமபநதம, பெறுவது விலக்ஷணமான பரம..
ஞானம மோக்ஷம ரூக்ஷத்திலிருகக, இவவ..
...ல ...' அழுநதுவேனோ.
..திலும மடாதிபதி பாட..லை ஒனனை,
..திராது.
மகாமகோபாத்தியாய